

Årsmelding 2006

FLYKTNINGHJELPEN

NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

1946 - 2006

JANUAR

Flyktninghjelpen sendte et team på seks fjell-eksperter til Pakistan for å drive intensiv kursing av hjelpearbeidere i de jord-skjelvrammede områdene.

FEBRUAR

Tomas C. Archer tiltrådte som generalsekretær i Flyktninghjelpen. Han overtok stillingen etter tidligere generalsekretær Raymond Johansen.

MARS

Flyktninghjelpen og dens International Displacement Monitoring Centre (IDMC) i Geneve publiserte en global rapport som viste at 24 millioner mennesker er på flukt i eget land.

FOTO: FLYKTNINGHJELPEN

APRIL

Norges Speiderforbund mobiliserte tusenvis av speidere i årets innsamlingsaksjon. Tema for aksjonen var den humanitære krisen i Nord-Uganda og speiderne samlet inn penger til arbeid for skolebarn i Nord-Uganda, blant annet gjennom en tv-sendt Idolkonsert på Youngstorget. Flyktninghjelpen faset ut sine programmer i Indonesia.

FOTO: STEFAN MØTTEDE/FLYKTNINGHJELPEN
Statoils Sebastian Bringsværd møter en av lærerne ved en jordskjelvrasket skole i Pakistan.

MAI

Statoil har støttet Flyktninghjelpens arbeid i Georgia, Aserbajdsjan, Angola og Pakistan. Mellomledere fra Statoil fulgte Flyktninghjelpen til Pakistan og fikk på nært hold oppleve vårt arbeid blant de jordskjelvrammede. Verdens Matvareprogram (WFP), TNT og Flyktninghjelpen samarbeidet om den internasjonale kampanjen «Walk the world» som er en del av kampanjen «Fight Hunger». Marsjen «Walk the World» ble arrangert i Oslo. Flyktninghjelpen er den første frivillige organisasjonen som inngikk avtale om strategisk partnerskap med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR).

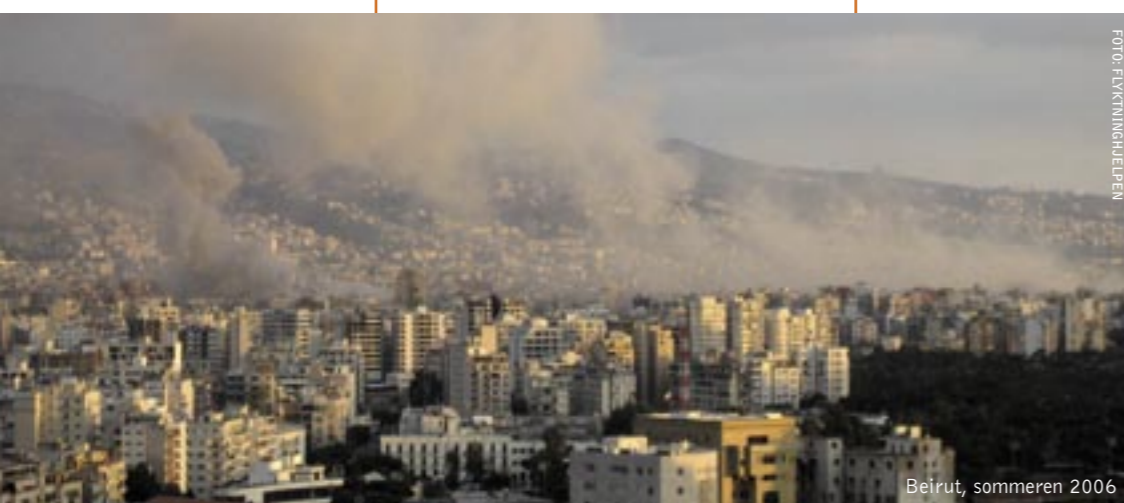
JUNI

Flyktninghjelpen markerte Verdens Flyktningdag. Tema for markeringen i Oslo var håp til de internt fordrevne i Darfur. Samme dag åpnet Flyktninghjelpen og Marcus Bleasdale fotoutstilling med bilder som viste situasjonen for de internt fordrevne i Darfur, Nord-Uganda og DR Kongo. Utstillingen stod på Rådhusplassen i Oslo. Organisasjonen lanserte også årets Flyktningregnskap, et av verdens mest oppdatert oppslagsverk om mennesker på flukt.

Fra åpningen av Marcus Bleasdales fotoutstilling.

FOTO: FLYKTNINGHJELPEN

Beirut, sommeren 2006

JULI

Da krigen mellom Israel og Hizbollah brøt ut, sendte Flyktninghjelpen et oppstartsteam til Libanon. I første omgang bidro Flyktninghjelpen til å skaffe midlertidig husly til krigsflyktningene. Flyktninghjelpens beredskapsavdeling reagerte raskt da FN ba om personell til hjelpeoperasjonene.

AUGUST

Etter at fredsavtalen mellom Israel og Hizbollah trådte i kraft, har Flyktninghjelpen gjenoppbygd og bygd nye hus for internt fordrevne i Libanon. Flyktninghjelpen bistod også libanesiske myndigheter med leirledelse og startet programvirksomhet i Gaza. Samtidig hadde jusstudentenes humanitære aksjon fokus på Liberia og samlet inn penger til våre rettshjelpsprosjekter der. Under markeringen av femårsdagen for H.K.H. Kronprins Haakon og H.K.H. Kronprinsesse Mette-Marits Humanitære fond lanserte Flyktninghjelpen et nytt digitalt instrument til registrering av fordrevne.

FOTO: SIRI ELVERLAND/FLYKTNINGHJELPEN

Generalsekretær Tomas C. Archer i samtale med H.K.H. Kronprins Haakon og H.K.H. Kronprinsesse Mette-Marit.

SEPTEMBER

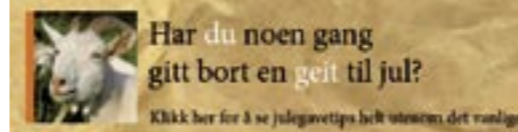
I samarbeid med Flyktninghjelpens Genèvekontor (IDMC) og BADIL Resource Centre for Palestinian Recidency and Refugee Rights lanserte Flyktninghjelpen rapporten «Displaced by the wall» som omhandlet konsekvensene for den palestinske befolkningen av at israelerne bygget muren på Vestbredden.

OKTOBER

Flyktninghjelpen holdt Uganda-høring i Europaparlamentet i Brussel og oppfordret EU til å gjøre mer for å støtte den skjøre fredsprosessen i Uganda. Organisasjonen startet programvirksomhet i Øst-Timor og inngikk et samarbeidsprosjekt med Norges Idrettsforbund. Representanter for forbundet holdt kurs i idrett og om foreningsliv i Liberia. Samarbeidet skal fortsette i 2007. Lederen for Flyktninghjelpens Brussel-kontor, Bjarte Vandvik, ble valgt til ny generalsekretær i European Council on Refugees and Exiles (ECRE).

FOTO: NORGES IDRETTSFORBUND

NOVEMBER

Flyktninghjelpen ble utvist fra Darfur etter at sudanske myndigheter til sammen hadde suspendert våre aktiviteter i 210 dager. Vi startet programvirksomhet i Elfenbenskysten, og lanserte våre julegavekataloger hvor folk kunne gi julegaver som støtter arbeidet vårt. Spesielt salget av geiter som julegave ble svært populært. Flyktninghjelpen markerte også 60 år for mennesker på flukt med fagseminar, mottakelse og fest om kvelden 10. november.

Innhold

Årets begivenheter	> 2	Asia	> 12	Presse og web	> 22
Leder – Utdfordringene fortsetter	> 4	Midt-Østen	> 14	Kompetanseutvikling	> 23
Flyktninghjelpens virksomhet	> 6	Europa	> 16	Beredskapsstyrkene	> 24
Afrika	> 8	Talsmannsarbeidet	> 18	Kunnskap og rådgivning i Norge	> 26
Sør-Amerika	> 11	Flyktninghjelpen 60 år	> 21	Flyktninghjelpens inntekter	> 28

DESEMBER

Flyktninghjelpens nye nettsider ble lansert og gir våre givere flere muligheter for interaktivitet. Nettsidene avspeiler hele spektrret av våre aktiviteter. Flyktninghjelpen lanserte sine retningslinjer mot korrupsjon.

Ansvarlig redaktør: Tomas C. Archer
Redaktør: Bitte K. Emberland
Redaksjon: Siri Elverland, Tane Holm Høisæter, Roald Høvring

Bidragstere: Manana Gabashvili, Mariam Guth, Thomas Horne, Neomi Kodikara, Eigil Olsen, Elisabeth Rasmussen, Eric Sevrin, Cathrine Gjertsen Skonhoft, Richard Skretteberg, Bendik Sørvig, Magnhild Vasset, Rolf A. Vestvik, Kirsten Zaat

Utgiver: Flyktninghjelpen
Postboks 6758
St. Olavs Plass
0130 Oslo
Tlf.: 23 10 98 00
Faks: 23 10 98 01
E-post: nrc@nrc.no
Internett: www.flyktninghjelpen.no
ISBN: 978-82-7411-171-0

Forsidebilde: Iva Zimová
Design og layout: Cox Oslo as
Trykk: Gamlebyen grafiske as, Oslo

©Flyktninghjelpen
Opplag: 3000
Redaksjonen avsluttet: Desember 2006 (hoveddel), juni 2007 (årsberetning/regnskap som vedlegg).
Årsmeldingen er også utgitt på engelsk

Under krigen mellom Israel og Hizbollah måtte noen libanesere søke tilflukt i parken Sana Garden i Beirut.

Utfordringene fortsetter

Full krig brøt ut mellom Israel og Hizbollah i Libanon sommeren 2006. Den umiddelbare konsekvensen var at drøyt 100 000 libanesere måtte flykte fra det sørlige Libanon og nordover i landet. Mens de fleste utlendingene ble hastig evakuert, rykket Flyktninghjelpen inn med et oppstartsteam.

I løpet av kort tid hadde vi en operasjon på gang for i første omgang å tilby midlertidig husly. Beredskapsavdelingen leverte hurtig respons på behovet for personell til FN.

Etter at den månedslange krigen sluttet, har Flyktninghjelpen fortsatt sitt engasjement med gjenoppbygging og reparasjoner av hus. Krigen i Libanon er et tragisk eksempel på at veien til fred i Midtøsten fortsatt er lang. Derfor øker Flyktninghjelpen sin innsats i regionen. Foruten operasjonene i Libanon har vi nå startet prosjekter i Gaza, hvor vi bistår

internflyktningene som i mange år har lidd under israelsk okkupasjon. Videre arbeider vi aktivt for å få i gang flere programmer i Irak og Iran.

Foruten oppstart i Midtøsten har Flyktninghjelpen også startet prosjekter i Øst-Timor og drevet aktivt talsmannsarbeid for Vest-Sahara. Ved inngangen til 2007 er Flyktninghjelpen aktiv i 20 land i fire verdensdeler. Vi har derfor bak oss et år med større aktivitet i flere land enn noen sinne i organisasjonens 60 år lange historie.

Dessverre måtte vi også forlate et viktig område i 2006, nemlig Darfur. Situasjonen i denne krigsherjede regionen i Sudan er svært alvorlig. Ulike fredsinitiativer har ikke brakt stabilitet, utsiktene til å få på plass en robust internasjonal styrke er usikre og mer enn to millioner mennesker er internflyktninger. I november ble Flyktninghjelpen utvist fra regionen etter at myndighetene til sammen hadde suspendert våre aktiviteter i 210 dager. Å måtte forlate et område der nøden er så stor, er noe av det verste en humanitær organisasjon

Barn på flukt i Afghanistan.

FOTO: LARS OVE KVALBEIN

Flyktninghjelpens mandat

«Stiftelsen Flyktninghjelpen skal fremme og beskytte rettighetene til mennesker på flukt i eller utenfor eget land, uten hensyn til rase, religion, nasjonalitet og politisk oppfatning. Dette skal gjøres gjennom uavhengig og uredde talsmannsarbeid nasjonalt og internasjonalt, gjennom å yte humanitær hjelp i nødsituasjoner, og gjennom å styrke FN-organisasjonenes kapasitet til å gi og koordinere internasjonal hjelp og beskyttelse. Flyktninghjelpen skal ha gode, varige løsninger som mål og perspektiv både for talsmannsarbeidet og for sin nødhjelps-innsats.»

kan oppleve. Vår største bekymring er situasjonen for de 300 000 internflyktningene som ikke lenger får hjelp av Flyktninghjelpen. Det er åpenbart at myndighetene i regionen og regjeringen i Khartoum ønsker å begrense den internasjonale tilstedeværelsen i regionen slik at krigen kan fortsette uten for mange vitner tilstede. Utvisningen av Flyktninghjelpen førte til offentlige protester fra norske, amerikanske og Kanadiske myndigheter, samt EU. Vi er imidlertid fast bestemt på å fortsette og kjempe for rettighetene til internflyktningene i Darfur, selv om vi ikke lenger er tilstede i provinsen.

Beredskapsavdelingen har i 2006 fokusert på å analysere fremtiden for beredskapsstyrkene og har staket ut retningen i en overordnet fireårs utviklingsplan. Samarbeidet med FN om inter-agency prosjektet PROCAP, der målet er å fylle akutte behov for erfarne Protection-eksperter i felt, har hatt et suksessfylt første driftsår. Prosjektet har resultert i oppstart av nye tilsvarende samarbeidsoppdrag mellom Flyktninghjelpen og FN for 2007, blant annet innenfor «gender og mediation support».

2006 var også året da Flyktninghjelpen fylte 60 år. For en humanitær organisasjon er det aldri enkelt å markere sin lange historie når man

i realiteten arbeider for å gjøre seg overflødig. 2006 var et år der vi brukte vår lange erfaring til å gå i gang med nye utfordringer. På vår 60-årsmarkering i november samlet vi hele den flyktningpolitiske ekspertisen i Norge, samt gjester fra utlandet, for å diskutere fremtidens utfordringer for flyktninger og internt fordrevne. Markeringen viste at det er behov for en organisasjon som Flyktninghjelpen i mange år fremover.

Konfliktene vi arbeider i vil i framtiden bli mer kompliserte. Samtidig ser vi et økt politisk press mot nødhjelpsorganisasjonene om å ta politisk stilling i konflikter der vår nøytralitet og uavhengighet er grunnleggende for å få frem nødhjelp. I tillegg vil vi som er så heldige å bo i det rike vest, se økt migrasjonspress mot våre land, slik vi i dag opplever økt tilstrømming av mennesker fra ulike deler av Afrika mot Spania. Alle disse utfordringene skal Flyktninghjelpen forholde seg aktivt til. Vi skal klare å løse de oppgavene som pålegges oss, fordi vi har engasjerte og svært kompetente medarbeidere. Vi har 60 års erfaring å trekke på. Vi er en organisasjon som ikke stivner, men i stedet hele tiden er på leting etter nye måter å arbeide på slik at vi forbedrer oss selv. Dess-

uten har vi utviklet gode partnerskap og samarbeid med donorer, myndigheter, FN og andre nødhjelpsorganisasjoner. Flyktninghjelpen ble i 2006 den første frivillige hjelpeorganisasjonen som inngikk en strategisk samarbeidsavtale med FNs Høykommissær for flyktninger. Vårt mål har alltid vært å nå frem med nødhjelp og sikre rettighetene til mennesker som er blitt tvunget til å forlate sine hjem. Det har vi gjort i 60 år, og dessverre er det stort behov for Flyktninghjelpen også i framtiden.

Av generalsekretær Tomas C. Archer

Generalsekretær Tomas C. Archer overvar matutdeling i Darfur høsten 2006.

FOTO: PATRIK EKLOFF/FLYKTINGHJELPEN

Beskyttelse og varige løsninger

Flyktninghjelpen er en uavhengig, humanitær organisasjon som gir hjelp, beskyttelse og varige løsninger til mennesker på flukt over hele verden.

Som eneste norske humanitære organisasjon har vi spesialisert oss på internasjonalt arbeid med denne målgruppen. Flyktninghjelpen samarbeider nært med FN og andre organisasjoner, både ute i verden og i Norge.

Ved utgangen av 2006 hadde Flyktninghjelpen prosjekter i 20 land i Afrika, Asia, Amerika og Europa. De fleste av våre rundt 2000 medarbeidere er lokalt ansatte i disse landene. Alle prosjektene styres direkte fra hovedkontoret i Oslo, i tillegg har Flyktninghjelpen kontorer i Genève og Brussel.

Det er tre hovedpilarer i Flyktninghjelpens virksomhet som alle har som mål å styrke beskyttelsen av flyktnings og internt fordrevnes rettigheter: Programvirksomheten, talsmannsarbeidet og beredskapsstyrkene.

Programvirksomheten

Programvirksomheten er konsentrert rundt fem kjerneaktiviteter: Distribusjon av mat og nødhjelpsvarer, koordinering og drift av flyktningleirer, bygging av hjem og skoler, utdanning i krigs- og krisesituasjoner, og informasjon, rådgivning og juridisk hjelp.

I tillegg til programmene i utlandet har Flyktninghjelpen flere aktiviteter i Norge. Programmene legger vekt på informasjon, rådgivning og opplæring til flyktninger, asylsøkere, ansatte i mottak og folk i lokalsamfunnet som møter flyktninger og asylsøkere.

Distribusjon

Flyktninghjelpen har ansvar for store forsyningsoperasjoner av mat og nødhjelpsartikler for å redde liv og

hindre utbrudd av sykdom og epidemier. Vi deler ut mat til millioner av flyktninger og internt fordrevne. Flere steder deler vi også ut frø, redskaper og nødhjelpsartikler for å hjelpe fordrevne til å klare seg selv, både når de er på flukt og når de kan vende hjem igjen. I tillegg sørger vi for at barn får mat på skolen.

Drift av flyktningleirer

Rundt en fjerdedel av verdens flyktninger og internt fordrevne oppholder seg i ulike former for leirer.

Flyktninghjelpen sikrer effektiv nødhjelp og beskyttelse gjennom bedre drift og koordinering av leirene. Vi bidrar til å styrke og fremme rettighetene som fordrevne har ifølge internasjonal humanitær rett og retningslinjer, som minimumsstandarder for levekår. Flyktninghjelpen kartlegger behovene i leirene, arbeider for bedre sikkerhet og bedre koordinering mellom beboere og hjelpeorganisasjoner. Vår ekspertise på området er ettertraktet, og vi lærer opp og deler erfaringer med myndigheter, FN og andre hjelpeorganisasjoner.

Bygging av hjem og skoler

Flyktninghjelpen bistår raskt med midlertidig husly for å redde liv og gi fysisk beskyttelse under flukten. Like viktig er det å legge til rette for varige løsninger ved å gi permanent husly i tilbakevendingssituasjoner og derfor bygger Flyktninghjelpen hus. I tillegg bygger og gjenreiser vi skoler der det er behov for det. Målet er å finne løsninger som styrker lokal kompetanse og folks kapasitet til å klare seg selv.

Utdanning

Alle barn har rett til utdanning, men i fluktsituasjoner blir skolegangen ofte avbrutt. Utdanning er viktig for å normalisere hverdagen for elever og lærere, og skolen gir beskyttelse mot overgrep og rekruttering til væpnede grupper. Utdanning er også viktig for gjenoppbyggingen av land rammet av krig og konflikt.

Flyktninghjelpen har ulike utdanningsprogrammer for barn og unge, særlig i alderen 10 til 18 år, slik at de kan fullføre grunnskolen eller få elementær ferdighetsopplæring. De får undervisning i vanlige skolefag og yrkesfag, i tillegg til tema som menneskerettigheter, konflikthåndtering og hiv/aids. Undervisningen er lagt til rette for at barn så fort som mulig kan fortsette i ordinær skole, og at ungdom kan fortsette med videre skolegang eller få betalt arbeid. Opp-læring av lærere er et viktig element i utdanningsprogrammene.

Informasjon og juridisk hjelp

De fleste flyktninger og internt fordrevne personer ønsker å vende hjem igjen. Flyktninghjelpen gir informasjon og rådgivning til flyktninger og internt fordrevne, slik at de får et bedre grunnlag for å avgjøre om de skal vende hjem. Våre jurister og rådgivere hjelper med å løse konflikter som ofte oppstår når folk vender hjem, som å få tilbake bolig og eiendom som kan være okkupert eller tatt i bruk av andre. Vi bidrar til få bekref-tet statsborgerskap, utstedt identitets-papirer og få tilgang til andre dokumenter som kan være avgjørende for å vende hjem, få tilgang til utdanning, helsevesen og arbeidsmarked, eller pensjon og arv. Ved å overvåke

tilbakevending og identifisere problemer, kan Flyktninghjelpen ta opp rettslige hindringer for tilbakevending og langsiktig reintegrering, og foreslå løsninger.

Talsmannsarbeid

Flyktninghjelpen fremmer og beskytter rettighetene til mennesker på flukt i eller utenfor eget land. Vi er en uavhengig og uredde talsmann for rettighetene til flyktninger og internt fordrevne personer i landene der vi har programmer, i internasjonale fora, og i forhold til norske myndigheter, interessegrupper og opinion. Flyktninghjelpen kjemper for beskyttelse av mennesker så lenge flukten varer, for retten til å vende hjem, og for retten til beskyttelse i et trygt land når tilbakevending ikke er mulig.

Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) i Genève overvåker og rapporterer om situasjonen

for verdens internt fordrevne personer på oppdrag fra FN. I tillegg til oppdatert informasjon, tilbyr IDMC kurs om beskyttelse av internt fordrevne.

Beredskapsstyrkene

Flyktninghjelpen bidrar til å styrke FNs kapasitet til å gi og koordinere internasjonal hjelp og beskyttelse gjennom å stille bistandspersonell til disposisjon. Flyktninghjelpen har over 650 kvinner og menn i sine beredskapsstyrker. På 72 timers varsel kan de rykke ut over hele verden for å bistå FN og andre internasjonale organisasjoner i humanitært hjelpearbeid og nødhjelpsoperasjoner, valg-observasjon, menneskerettighetsarbeid og fredsoperasjoner.

Samarbeidet mellom FNs høykommissær for flyktninger og Flyktninghjelpen har en lang historie og mange former; fra variert praktisk samarbeid i felt til sekondering av personell gjennom Flyktninghjelpens beredskapsstyrker. Partnerskapet er ytterligere styrket av Flyktninghjelpens støtte til FNs nye og mer aktive engasjement for internt fordrevne, særlig innen beskyttelse og leirdrift. For å markere det nære forholdet mellom våre to organisasjoner inngikk vi nylig en avtale om strategisk partnerskap.

Vi er svært stolte av samarbeidet med Flyktninghjelpen, og tror det er direkte til fordel for millioner av flyktninger, hjemvendte og internt fordrevne verden over.

De beste ønsker for Flyktninghjelpens 60års markering, og årene fremover.

António Guterres
FNs høykommissær for flyktninger

FOTO: UNHCR / S. HOPPER

Husbygging i Pakistan.

» AFRIKA

I Afrika nådde Flyktinghjelpen i 2006 til sammen ca. to millioner internt fordrevne og flyktninger.

Dette året har sikkerhetssituasjonen stadig forverret seg i de afrikanske landene som Flyktinghjelpen opererte i. Det innskrenket det humanitære rommet og gav redusert tilgang til store grupper flyktninger og internt fordrevne, og gjaldt særlig i Uganda i første halvdel av året, Sudan, DR Kongo og Somalia. I Sudan kulminerte det med at Flyktinghjelpen avvirket sin operasjon i Sør-Darfur, fordi organisasjonen gjentatte ganger ble ute-stengt fra en leir for internt fordrevne som den hadde ansvaret for å koordinere. Vanskelige klimatiske forhold og redusert framkommelighet gjorde det vanskelig å nå sårbare grupper i land som DRKongo, Angola og Sudan.

Mange flyktninger og internt fordrevne returnerte hjem til land som Liberia, Burundi, DRKongo, Angola og Sudan i 2006. Flere av dem vendte tilbake områdene uten grunnleggende infrastruktur, og det medfører fare for at mange velger å reise tilbake til storbyer eller naboland hvor de tidligere har oppholdt seg.

I land som DR Kongo ble flere titalls tusen nye mennesker drevet på flukt samtidig som mange andre vendte hjem. Sviktende finansiering av nødhjelpstiltak gjorde det vanskelig å respondere raskt på nye og akutte humanitære behov. Generelt var det vanskelig å sikre god nok finansiering av nødhjelpstiltak i land som for eksempel Burundi og Liberia. I disse landene er situasjonen stabil og de er på vei inn i en utviklingsfase, men likevel er de humanitære behovene der fortsatt store.

I 2006 hadde Flyktinghjelpen kontor i åtte land i Afrika: Liberia, Elfenbenskysten, Angola, Den demokratiske republikk Kongo, Burundi, Uganda, Sudan og Somalia. Flyktinghjelpen drev med alle sine kjerneaktiviteter i Afrika i 2006. Landprogrammet i Elfenbenskysten ble etablert i løpet av året. Flyktinghjelpen utvidet også sine aktiviteter til nye deler av Somalia i 2006.

Sudan

Hovedstad: Khartoum
Innbyggere: 41,2 millioner
Flyktninger fra andre land: 231 700
Internt fordrevne: 5 355 000
Flyktninger i andre land: 670 900
Dette gjør Flyktinghjelpen: Bygger skoler. Utdanner lærere. Driver utdanningsprosjekter for barn mellom 10 og 14 år som har gått glipp av skolegang på grunn av krigen. Driver ungdomssentre med kombinert grunnskole og yrkesskole for ungdom mellom 14 og 20 år. Gir opplæring om rettigheter knyttet til returprosessen, samt informasjon, rådgivning og juridisk assistanse til internt fordrevne i forbindelse med retur. I samarbeid med FAO (Verdens matvareorganisasjon), UNHCR og lokale myndigheter driver Flyktinghjelpen et prosjekt for å klarlegge landspørsmål og se på konfliktløsningsmekanismer i forbindelse med retur og reintegrering av hjemvendte flyktninger. I tillegg bidrar Flyktinghjelpen med informasjon og rådgivning til sudanske flyktninger i Uganda som vurderer å reise hjem.

I Darfur: Drevet to flykting-leirer for 223 000 mennesker, distribuert mat til 50 000 mennesker, undervist 16 000 barn og gitt beskyttelse og talt de internt fordrevnes sak. Mot slutten av året ble prosjektene motvillig avvirket etter at sudanske myndigheter hadde suspendert aktiviteten gjentatte ganger og til slutt avbrutt samarbeidet.

Liberia

Hovedstad: Monrovia
Innbyggere: 3,0 millioner
Flyktninger fra andre land: 16 100
Internt fordrevne: 13 000
Flyktninger i andre land: 219 800
Dette gjør Flyktinghjelpen: Distribuerer nødhjelpsartikler til internt fordrevne som er i ferd med å vende hjem. 6000 barn lærer å lese og skrive, og 200 lærere undervises i barnevennlige undervisningsmetoder, 300 ungdommer får yrkesrettet opplæring. Bygger brønner og latriner, og bygger og gjenoppbygger skoler. I tillegg bygger Flyktinghjelpen hus til tilbakevendte internt fordrevne og flyktninger. Overvåker situasjonen for hjemvendte flyktninger og søker å kartlegge manglende infrastruktur. Gir informasjon, rådgivning og juridisk hjelp til de hjemvendte flyktingene og internflyktingene.

Elfenbenskysten

Hovedstad: Yamoussoukro
Innbyggere: 17,6 millioner
Flyktninger fra andre land: 44 100
Internt fordrevne: 750 000
Flyktninger i andre land: 25 300
Dette gjør Flyktinghjelpen: Etablerer landkontor i år. Kartlegger beskyttelsesbehovet for internt fordrevne og hjemvendte, og hva som hindrer deres varige retur og reintegrering. Bidrar til å tilrettelegge forholdene for retur og starte grunnleggende utdanning for barn og unge og undervise lærere.

Angola

Hovedstad: Luanda
Innbyggere: 14,5 millioner
Flyktninger fra andre land: 14 900
Internt fordrevne: 61 700
Flyktninger i andre land: 213 000
Dette gjør Flyktinghjelpen: Driver utdanning av lærere, 35 000 studenter deltar og 1200 lærere underviser. Deler ut frø, og utstyr til matproduksjon til 67 000 flyktninger og internt fordrevne. Bygger skoler for barn og unge. Underviser i menneskerettigheter for 32 000 hjemvendte, lokale ledere og embetsmenn.

DR Kongo

Hovedstad: Kinshasa
Innbyggere: 62,6 millioner
Flyktninger fra andre land: 204 500
Internt fordrevne: 1,1 million
Flyktninger i andre land: 450 800
Dette gjør Flyktinghjelpen: Utdanner internt fordrevne lærere og gir grunnopplæring til tilbakevendte barn mellom 10-13 år og til ungdom mellom 14-22, som på grunn av krigen ikke tidligere har fått noen skolegang. Bygger og utstyrer klasserom og skolebygninger. Gir støtte til gjenoppbygging av hus og sørger for at 100 000 barn og lærere får mat på skolen. Gir informasjon, rådgivning og juridisk assistanse til internt fordrevne og overvåker tilbakevendingen. I samarbeid med UNICEF driver Flyktinghjelpen et prosjekt i Nord Kivu for å kartlegge manglende infrastruktur i lokalsamfunnet.

Uganda

Hovedstad: Kampala
Innbyggere: 28,1 millioner
Flyktninger fra andre land: 254 400
Internt fordrevne: 1,7 – 2,0 millioner
Flyktninger i andre land: 35 100
Dette gjør Flyktinghjelpen: Deler ut mat til 800 000 internt fordrevne hver måned i 78 leirer, deriblant mat til 92 000 skoleelever hver måned og nødhjelpsartikler til 53 leirer. Gir læreropplæring, driver opplæringsprogram for utsatte ungdommer, rehabiliterer og bygger klasserom. Driver program for bedre og tryggere tilgang på mat. Gir informasjon, rådgivning og juridisk assistanse til internt fordrevne og flyktninger. Starter drift av leirer for internt fordrevne.

Somalia

Hovedstad: Mogadishu
Innbyggere: 8,8 millioner
Flyktninger fra andre land: 2 900
Internt fordrevne: 400 000
Flyktninger i andre land: 328 000
Dette gjør Flyktinghjelpen: 3420 internt fordrevne barn deltar i et grunnskoleprogram, i tillegg deltar 114 lærere i et toårig utdanningsprogram. I samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger driver Flyktinghjelpen en skole for 253 flyktingbarn og et sosialt velferdssenter som yter sosial og medisinsk hjelp til flyktninger og gir råd og informasjon til internt fordrevne og hjemvendte. Følger opp et skolematprogram som gir mat til 11655 elever, 322 lærere og 214 medhjelpere. Programmet drives av Verdens matvareprogram. Bygger og utstyrer klasserom, kontorer, kantiner og toaletter og bygger hus for internt fordrevne. Driver talsmannsarbeid for å styrke beskyttelsen av internt fordrevne og flyktninger.

Burundi

Hovedstad: Bujumbura
Innbyggere: 8,0 millioner
Flyktninger fra andre land: 40 600
Internt fordrevne: 100 000
Flyktninger i andre land: 438 500
Dette gjør Flyktinghjelpen: Driver to flykting-leirer og en leir for asylsøkere i samarbeid med UNHCR. Bygger hus og latriner, samt bygger og innreder midlertidige og permanente klasserom. Holder kurs for lærere og gir utdanning til barn og unge voksne. Gir informasjon, rådgivning og juridisk assistanse til internt fordrevne personer og hjemvendte flyktninger, samt driver talsmannsarbeid.

FOTO: ROALD HØVVRINGFLYKTINGHJELPEN

Anna (16) og venninnene hennes risikerer livet daglig når de drar ut av leiren for å sanke ved.

Darfur/Kalma:

Med livet som innsats

Hver morgen drar Anna (16) og venninnene hennes ut av leiren for å sanke ved. Snauhogst, som følge av den store befolkningskonsentrasjonen, har ført til at jentene må dra stadig lengre bort fra leiren på leting etter trær og rotter. Slik blir de et lett bytte for den fryktede Janjaweedmilitsen som voldtar, plyndrer og dreper.

– Flere av venninnene mine er blitt voldtatt. Sist skjedde det like bortenfor det treet, sier Anna og peker i retning leiren, som er en times gange unna.

– I en kort periode var det soldater og politi som passet på oss. Nå er vi overlatt til oss selv, og vi lever i konstant frykt for å bli angrepet, men vi har ikke noe valg. Uten ved får vi ikke tilberedt maten vi trenger, forklarer Anna.

I mars tok Flyktinghjelpen initiativet til å opprette vedpatroljer. Sammen med styrker fra Den afrikanske unionen (AU) og lokalt politiorganiserte Flyktinghjelpen patroljer som fulgte kvinnene når de dro ut for å sanke ved. Da AU-styrkene ble tvunget til å forlate leiren i mai, ble det slutt på disse patroljene.

Anna svinger hakken og en stor trerot kommer opp i dagen etter hvert som hakken fjerner sand og leire. Når bøkene er passe

store fordeles de mellom jentene og snart kan de returnere til leiren.

Over to millioner mennesker er på flukt i Darfur. Flere enn 200 000 har flyktet til nabolandet Tsjad. Den enorme humanitære katastrofen ser foreløpig bare ut til å øke i omfang. Samtidig blir det stadig vanskeligere for hjelpeorganisasjonene å få nok økonomisk støtte, sikkerhet og tilstrekkelige arbeidsforhold til å kunne hjelpe millioner av mennesker i akutt krise.

I november 2006 måtte Flyktinghjelpen trekke seg ut av Darfur, etter å ha hjulpet internflyktninger der siden sommeren 2004. Myndighetene i landet nektet å gi tillatelse til videre arbeid.

I tillegg til å drive de to største leirene i Darfur, med til sammen over 220 000 personer, ga Flyktinghjelpen grunnskoleopplæring til 16 000 barn og delte ut mat til over 50 000 mennesker.

FOTO: ROALD HØVNINGHJELPEN

Liberia: Hjem til ny framtid

Gardii Sambolla (21) er endelig tilbake i landsbyen Jenewonde i Liberia etter mange år på flukt i nabolandet Sierra Leone. Nå kan hun endelig skape seg en framtid og bidra til å bygge opp det borgerkrigsherjede hjemlandet.

Sammen med moren og de to barna sine vendte hun hjem i fjor. Langsomt begynner livet å vende tilbake i landsbyen Jenewonde. Folk setter i stand husene sine og begynner å dyrke de fruktbare jordlappene. Tilbudet om skole og helse er dårlig og svært få klarer å skaffe seg jobb. Mange ungdommer har aldri gått på skole etter 14 år med borgerkrig.

Gardii er en av de heldige, hun har fått plass på et av Flyktninghjelpens fem opplæringscentre for ungdom mellom 14 og 22 år. I løpet av ett skoleår skal hun lære å lese og skrive samt lære et håndverk. Mer enn halvparten er jenter. Mange har

selv barn, som er plassert i skolens barnehage. Ingen har tidligere hatt anledning til å gå på skole.

Etter teoritimene er det lunsj-pause. Gardii stikker innom for å se til de to barna i skolens barnehage. Så starter yrkesopplæringen. Gardii setter seg ved symaskinen.

Vil bli skredder

– Jeg vil gjerne bli skredder. Da er det også viktig at jeg kan lese og skrive, forteller hun.

Hun syr på ei skjorte. Elevene får selv beholde klærne de syr.

– Jeg kan tjene 250 liberiske dollar på ei skjorte. Slik får jeg penger til

Gardii Sambolla (21) vil gjerne bli skredder og drømmer om egen klesbutikk.

nytt tøy og kan sy og selge flere skjorter. Samtidig får jeg noen dollar til overs og kan kjøpe såpe og andre forbruksvarer, forklarer hun.

Hun forteller at Flyktninghjelpen legger vekt på at elevene skal lære å jobbe sammen i grupper.

– Ved å stå sammen og støtte hverandre blir vi sterkere og har bedre forutsetninger for å lykkes med å drive en god og sikker foretning.

– Endelig slipper jeg og barna å gå sultne til sengs. Jeg håper at jeg skal kunne forsørge familien i framtiden og at barna skal få anledning til å gå på skole. Mitt største ønske er at datteren min skal bli sykepleier og at jeg selv kan åpne en klesbutikk. Jeg vil gjerne bli boende i landsbyen og ta meg av min mor, når hun blir gammel, avslutter Gardii før hun vender tilbake til symaskinen.

» SØR-AMERIKA

I Sør-Amerika nådde Flyktninghjelpen omlag 25 000 flyktninger og internt fordrevne.

Utfordringene har vært knyttet til en vanskelig sikkerhetssituasjon og mangel på beskyttelse for Colombias tre millioner internt fordrevne. I tillegg har den humanitære situasjonen vært vanskelig i mange av regionene og koordineringen mangelfull. Etter omorganisering og etablering av egne program i slutten av 2005, har Flyktninghjelpen fokusert på kapasitetsbygging i egen organisasjon. Også

i forhold til Flyktninghjelpens samarbeidspartnere har kapasitetsbygging stått sentralt.

Flyktninghjelpen har kontor i Bogotá, Pasto, Santa Marta og Cucuta i Colombia. I Venezuela ligger kontoret i San Cristobal. Flyktninghjelpen drev i 2006 med programmer knyttet til utdanning og juridisk rådgivning.

Colombia:

En sjanse til skolegang

For internt fordrevne barn i Colombia er utdanning nøkkelen til fremtiden. Etter ett års undervisning hos Flyktninghjelpen kan barna begynne på vanlig skole.

Flyktninghjelpen tilbyr barn som har lite eller ingen skolegang fra før ett år med intensiv undervisning i mindre studiesirkler. I tillegg til vanlige fag får barna trening i å utvikle sosiale ferdigheter og samspill med andre. Deretter kan barna integreres i det formelle skolesystemet.

Lærelysten

11 år gamle Jessica er et av barna som har fått denne sjansen til skolegang. Hun er eldst av fire søsken, faren sitter i fengsel, og 11-åringen hjelper til med å forsørge familien ved å samle skrapmetall som hun selger for å tjene litt penger. Da Jessica fant ut at Flyktninghjelpen registrerte nye elever til sitt utdanningsprogram, hentet hun moren sin med én gang, slik at hun kunne registrere datteren.

Som de andre elevene er Jessica

entusiastisk og har lyst til å lære, men det kan være vanskelig å tilpasse seg undervisning og gruppearbeid når man ikke har hatt sjansen til å gå på vanlig skole tidligere. Det hender at noen av barna mister tålmodigheten og ender opp i krangel. Heldigvis er det bare tolv barn i hver gruppe, slik at Flyktninghjelpens lærere har tid og mulighet til å følge opp hver enkelt av dem.

Vil begynne på skolen

Mange av barna i Flyktninghjelpens utdanningsprogram bor i slummen utenfor Colombias hovedstad Bogotá. Konflikten i landet har drevet flere millioner mennesker på flukt, og mange av dem kommer til de urbane strøkene rundt hovedstaden. På skolen får barna mulighet til å være barn, og på kort tid gjør de fleste stor fremgang.

Nå er Jessica blant de flinkeste elevene både i skriftning og matematikk, som hun har litt trening i fordi hun helt siden hun var liten har vært nødt til å regne ut hvor mye hun tjener. Fortsatt hender det at Jessica ikke kommer til undervisning fordi hun er nødt til å jobbe på skraphau-

gen, men hun tar fort igjen det tapte og spør alltid etter hjemmelekser.

Etter å ha gjort unna ett år med intensiv undervisning på Flyktninghjelpens utdanningsprogram er Jessica opptatt av at brødrene skal få samme mulighet.

– Jeg vil at dere skal holde av to plasser til småbrødrene mine, sier hun til læreren sin.

På spørsmål om hun ikke vil at det skal holdes av en plass til henne også, svarer Jessica selvsikkert og fornøyd:

– Nei, for jeg skal begynne på vanlig skole!

Internt fordrevne barn, som gjennomfører Flyktninghjelpens ett-årige undervisningsprogram, kan senere integreres i Colombias offentlige skolesystem.

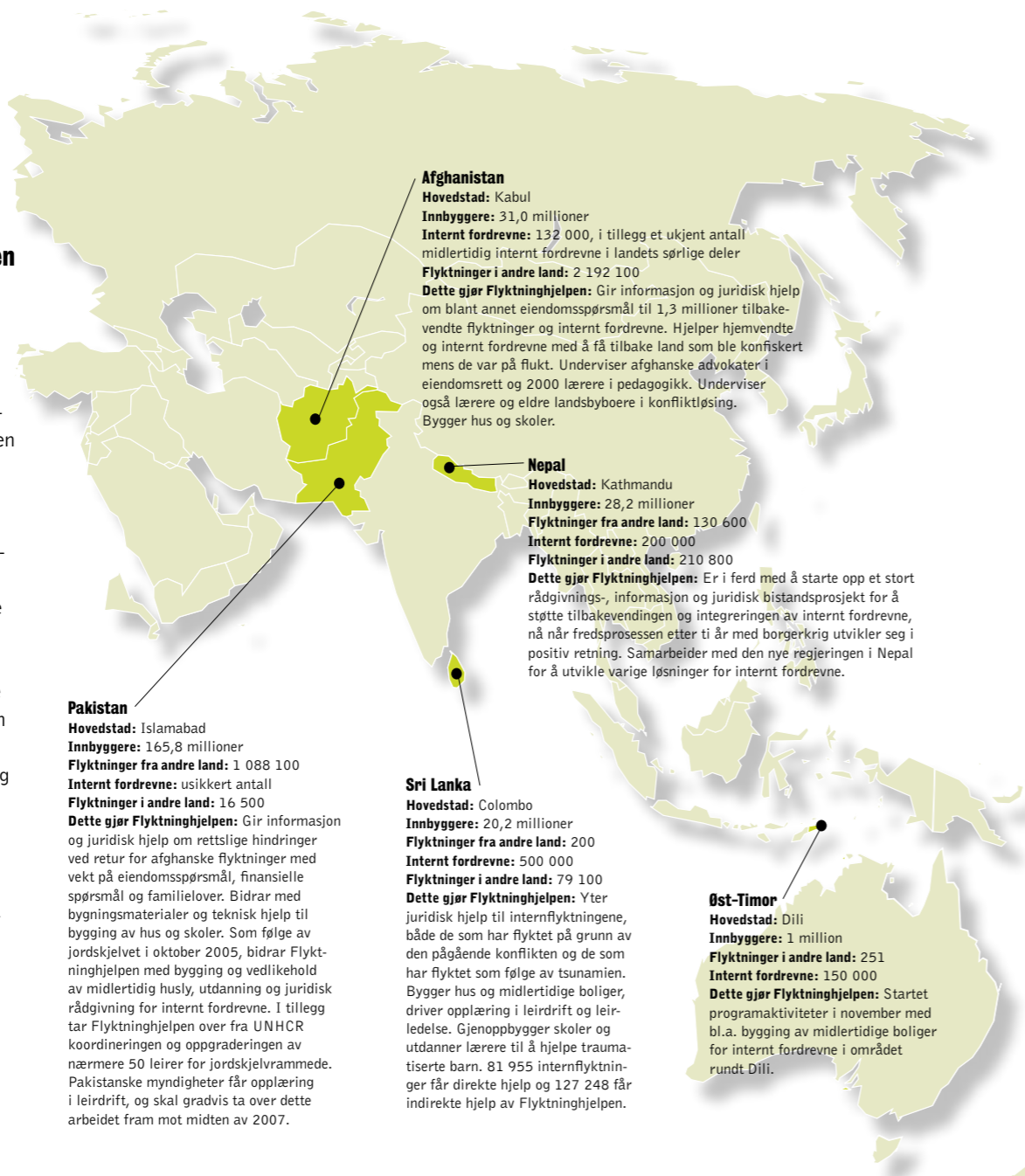
FOTO: FLYKTNINGHJELPEN

» ASIA

I Asia nådde Flyktinghjelpen i 2006 omlag en million flyktninger og internt fordrevne.

De største utfordringene i de asiatiske landene hvor Flyktinghjelpen jobber var den forverrede sikkerhetssituasjonen og mangelfull koordinering av humanitær innsats. På Sri Lanka ble tusenvis av mennesker drevet på flukt fra midten av året og Flyktinghjelpen hadde i perioder liten eller ingen tilgang til internt fordrevne i områder kontrollert av De tamilske tigrene (LTTE). Situasjonen i Afghanistan har vært preget av økt vold, og landet har hatt få demokratiske og sosiale fremskritt dette året. Den sivilmilitære koordineringen av humanitær assistanse har også bydd på utfordringer. I Pakistan var utfordringene knyttet til koordinering av leirdrift for ofre etter jordskjelvkatastrofen.

I 2006 hadde Flyktinghjelpen kontorer i Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Nepal og Øst-Timor. Flyktinghjelpen drev med alle sine kjerneaktiviteter i Asia i 2006. Programmet på Øst-Timor ble etablert i løpet av året.

Flyktinghjelpen bygger hus i Afghanistan.

Afghanistan:

Hjelper sårbare familier

Flyktinghjelpen sørget i 2006 for husly til 5000 afghanerne som enten er internflyktninger eller nylig har vendt hjem.

Flyktinghjelpen prioriterer å beskytte og hjelpe afghanere som kan betraktes som spesielt sårbare eller har særskilte behov. Den unge moren Obidah og hennes familie

fikk nytt hus fordi mannen hennes er funksjonshemmet og hun derfor fungerer som familiens overhode.

Nitten år gamle Obidah, hennes ektemann, som har mistet et bein

Sri Lanka

Nytt hus gir håp

– Jeg har vært heldigere enn de fleste, sier Meeresha Raseeksha, fra Poonachchimunai på Sri Lanka, nesten to år etter tsunamien. Han har begynt å jobbe igjen. Og ikke minst; han har fått et nytt hus.

Alle de 465 familiene i Poonachchimunai, fem kilometer fra Batticaloa på Sri Lankas østkyst, ble hardt rammet av tsunamien. 115 familier mistet husene sine, og resten av landsbyen fikk husene sine ødelagt. Nesten 35 000 mennesker ble drept og bortimot 580 000 ble fordrevet fra hjemmene sine.

I de hardest rammede distriktene, Batticaloa og Ampara på østkysten, ble flere hundre tusen mennesker hjemløse etter tsunamien. Mange av dem var allerede ofre for den lange væpnede konflikten i landet, og levde derfor som internt fordrevne i sitt eget land.

Den enorme oppgaven med å bygge opp igjen etter tsunamien er godt i gang, og målet er at de nye bygningene skal bli bedre enn de

FOTO: FLYKTINGHJELPEN

som tsunamien ødela. Likevel bor noen av tsunamisens ofre fortsatt i midlertidige brakker mens de venter på at de nye husene deres skal bli ferdige. Noen av de internt fordrevne er frustrerte for at de har måttet vente så lenge på at hverdagen skal normaliseres igjen.

46 år gamle Raseeksha har fortsatt mange bekymringer. Han har fire små døtre å oppdra, og frykter en ny tsunami, nye voldelige opptøyer, eller til og med en ny krig.

Som mange andre i Poonachchimunai har Raseeksha måttet flykte flere ganger. Landsbyfolket flyktet fra hjemmene sine etter opptøyer i 1986, og har siden bodd i midlertidige hytter i Batticaloa distriktet til tsunamien tvang dem på flukt igjen. Befolkningen i området er svært

sammensatt, og består av både muslimer, hinduer og kristne. På tross av sine ulike religioner lever de side om side. De fleste familiene lever av fiske eller småjobber i den lille byen Kattankudy like ved.

Raseeksha kommer ikke til å slippe unna fattigdommen og lidelsen på en stund; levebrødet hans ble revet vekk da fiskeutstyret hans ble tatt av flodbølgen. Men uten det nye huset hadde han ikke kunnet skape seg et bedre liv. Nå har han i alle fall et hus.

– Dette er den eneste trøsten jeg har nå, forklarer han. – Og uansett hvordan fremtiden viser seg å bli, var 12. juli en merkedag i livet mitt, forteller Raseeksha mens et smil brer seg i det slitne ansiktet hans: Da kunne han nemlig feire innvielsen av det nye huset sitt.

Meeresha Raseeksha og hans familie overlevde Tsunamien og gleder seg over det nye huset som Flyktinghjelpen har skaffet dem.

afghanere. Likevel gjør ikke historien henne til et offer. Hun er en modig ung kvinne som fortsetter å kjempe mot alle odds.

– Jeg kan verken skrive eller lese, derfor vet jeg dessverre lite om omverdenen. Å være analfabet er som å være blind, sier Obidah.

Nå kan familien flytte inn i nytt hus og barna deres kan begynne på skole som Flyktinghjelpen driver i området.

– Vi ønsker å støtte henne og

andre kvinner i samme situasjon slik at de kan gjenoppbygge Afghanistan, men vi trer ikke fremmede løsninger ned over hodet på dem. I stedet bruker vi eksisterende sosiale strukturer slik at kvinnenes rolle blir verdsatt. Det gir folk handlekraft og valgmuligheter, sier Geminiano Montecchi, koordinator for Flyktinghjelpens huslyprosjekt i Afghanistan.

» MIDT-ØSTEN

I Midt-Østen nådde Flyktninghjelpen i 2006 omlag 10 000 flyktninger og internt fordrevne.

I Midt-Østen har utfordringene vært knyttet til en svært vanskelig sikkerhetssituasjon i de palestinske områdene, krigen mellom Israel og Hizbollah og en uavklart politisk situasjon i Libanon. Flere titalls tusen mennesker ble drevet på flukt i Libanon sommeren 2006, samtidig ble svært mange hus og mye av infrastrukturen ødelagt.

Organisasjonen etablerte landkontor i Libanon og Gaza i 2006. Flyktninghjelpen satte i gang et større gjenoppbyggingsarbeid i Sør-Libanon med reparasjon av boliger i tillegg til å støtte kapasitetsbygging innenfor leirkoordinering. I Gaza etablerte Flyktninghjelpen et prosjekt i Rafah som støtter rehabiliteringen av blant annet offentlig infrastruktur.

Libanon

Hovedstad: Beirut
Innbyggere: 3,9 millioner
Flyktninger fra andre land: 396 000 palestinske flyktninger
Internt fordrevne: 200 000
Flyktninger i andre land: 700

Dette gjør Flyktninghjelpen: Reparerer skader på hus som ble rammet under krigen mellom Hizbollah og Israel sommeren 2006, for å tilrettelegge retur av internt fordrevne. Prosjektet omfatter så langt omlag 850 familier. Arrangerer opplæringskurs i leirdrift under og umiddelbart etter krigen. Er i ferd med å utvide aktivitetene til å omfatte palestinske flyktninger i 2007.

De palestinske selvstyreområdene

Innbyggere: 3,9 millioner
Flyktninger: 1,86 millioner
Internt fordrevne: 24 547–57 000
Flyktninger i andre land: 2,5 millioner

Dette gjør Flyktninghjelpen: Driver et jobbskapingssjunkt for lokalbefolkningen i samarbeid med lokale kommuner, som i tillegg til å omfatte 80 000 arbeidsdager også vil forbedre lokal infrastruktur.

FOTO: BENDIK SØRVIG/ FLYKTNINGHJELPEN

Palestina:

Ny jobb i Gaza

Et jobbskapingssjunkt i Gaza markerer Flyktninghjelpens etablering i de palestinske områdene.

I flyktningleiren Rafah helt sør på den okkuperte Gazastripen, bor Ibrahim Arjilat (33). Han har ikke hatt lønnet arbeid siden den palestinske intifadaen begynte i 2000. Før opprøret jobbet han som bygningsarbeider og innen jordbruket i Israel, som mange andre av Gazas innbyggere. Men i dag er grensene til Gaza nærmest hermetisk lukket.

60 000 dagsverk

– Faren min hadde fast arbeid tidligere, men nå lever vi av hjelp utenfra, sier Ibrahim, og legger til at ingen i den nære familien har jobb.

Men nå får Ibrahim og naboene hans i det fattige Juneinah-området mulighet til å skaffe seg arbeid gjennom Flyktninghjelpens jobbskapingssjunkt. Hele 60 000 dagsverk skal skapes i løpet av en tremåneders periode. Prosjektet er støttet av det norske utenriksdepartement og skjer i samarbeid med Rafah kommune. Modellen skal også gjentas i Deir al-Balah lenger nord på Gazastripen.

Ibrahim Arjilat fra det fattige al-Juneinah-området i Rafah har ikke vært i jobb siden før intifadaen startet i 2000.

Mer enn jobb

For innbyggerne i Juneinah dreier det seg ikke bare om arbeidsmuligheter. Kvinnene som vasker klær langs husveggene har ingen andre steder å helle ut vaskevannet enn i smugene utenfor husene sine, hvor sanddekket forvandles til gjørme. Gjennom prosjektet får det fattige nabolaget endelig et kloakksystem og bedre sanitære forhold.

– I dag er disse gatene et ynglested for bakterier og insekter, og resultatet er sykdommer, sier prosjektleder i Rafah kommune, Soheil Moussa.

Klesvask i Rafah.

FOTO: BENDIK SØRVIG/ FLYKTNINGHJELPEN

FOTO: NINA BIRKELAND/FLYKTNINGHJELPEN

Krigen mellom Israel og Hizbollah førte blant annet til svære materielle ødeleggelser i Libanon.

Libanon:

Fra flukt til gjenoppbygging

21 000 hjem er totalt ødelagt. 137 000 hus har skader. Flyktninghjelpen bistår tilbakevendte libanesere med å gjenoppbygge hjemmene sine etter krigen sommeren 2006.

– Her slo en granat inn og raserte hele leiligheten, forteller den pensjonerte offiseren Abdallah Abdallah, og peker på inngangspartiet i første etasje av huset sitt i Yohmor, sør i Libanon.

Familien hadde søkt dekning og kom unna angrepet med livet i behold. Men i likhet med én million libanesere, en fjerdedel av landets befolkning, ble Abdallah tvunget på flukt under krigen mellom Israel og Hizbollah sist sommer.

Hjem i ruiner

Det var et sørgelig syn som møtte Abdallah og alle som vendte tilbake etter kunnngjøringen av våpenhvilen 14. juli. Krigen satte dramatiske spor i de fleste sørlige landsbyene. Tusener av hjem lå i ruiner. Fortsatt er mye av

infrastrukturen ødelagt, mens klasebomber og miner utgjør en stor fare.

Gjenoppbyggingen har begynt å skyte fart, takket være en lokalbefolkning som insisterer på å vende tilbake til dagliglivet fra før krigen.

– Moralen er høy, men ødelagte hus er et stort problem her, spesielt nå som vinteren har kommet, sier Abdallah.

Gjenoppbygging

Det er mange som i likhet med ham har behov for finansiell støtte. Familien til Abdallah er blant dem som får hjelp gjennom Flyktninghjelpens prosjekt for rehabilitering av skadete hus. Prosjektet omfatter så langt 850 familier i Sør-Libanon og utføres i samarbeid med lokale kommuner og huseiere.

FOTO: BENDIK SØRVIG/ FLYKTNINGHJELPEN

I likhet med mange andre huseiere deltar Abdallah selv i reparasjonen av huset sitt, som han bygde på begynnelsen av 70-tallet. Han regner med at arbeidet vil ta en måneds tid.

– Vi har levd med kriger siden slutten av 60-tallet. Jeg skulle ønske vi nå endelig fikk litt ro her, sier Abdallah.

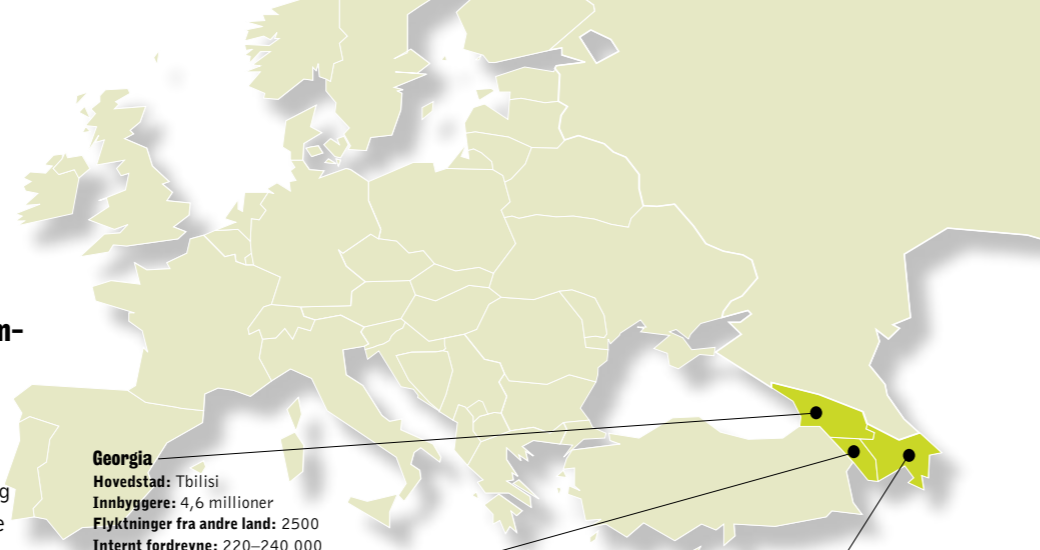

>> EUROPA

I Europa nådde Flyktninghjelpen om-lag 30 000 flyktninger og internt fordrevne.

I Kaukasus har de største utfordringene vært knyttet til den politiske situasjonen og mangelfull beskyttelse av internt fordrevne og flyktninger i regionen. Forholdet mellom utbyrterregionene Abkhazia, Sør Ossetia og Georgia har vært anstrengt og en ny konflikt vil kunne ha en dominoeffekt i resten av regionen. Det georgiske parlamentet besluttet i 2006 ikke å fornye mandatet til de russiske fredsbevarende styrkene i disse to konfliktsonene til Georgia. Flyktninghjelpen har vært en sentral aktør i georgiske myndigheters arbeid med å utarbeide en helhetlig strategi i forhold til internt fordrevne. I Aserbajdsjan har de tsjetsjenske flyktningene og deres mulighet til å få midlertidig opphold i landet vært en utfordring.

Flyktninghjelpen gjennomførte en regionaliseringsprosess i Kaukasus i 2006 med etablering av regionkontor i Tbilisi, Georgia og med programkontor i Armenia og Aserbajdsjan. Her drev Flyktninghjelpen i 2006 med husbygging – og utdanningsprogram i tillegg til juridisk rådgivning.

Georgia

Hovedstad: Tbilisi
Innbyggere: 4,6 millioner
Flyktninger fra andre land: 2500
Internt fordrevne: 220–240 000
Flyktninger i andre land: 23 100
Dette gjør Flyktninghjelpen: Gir rådgivning, informasjon og juridisk assistanse til 2 441 personer og 17 131 kollektivt. Rehabiliterer kollektive sentre og skoler og bygger hus for internt fordrevne også i Ossetia og Abkhazia. Underviser omtrent 800 lærere, som enten er internt fordrevne eller flyktninger, i nye læringsmetoder og 3 000 unge i kunnskap om HIV/AIDS. Samarbeider med frivillige organisasjoner og støtter deres arbeid i Sentral Asia. Vil også overvåke situasjonen i Nord-Kaukasus med henblikk på potensielle konflikter som kan få konsekvenser for Georgia og Aserbajdsjan.

Armenia

Hovedstad: Jerevan
Innbyggere: 2,9 millioner
Flyktninger fra andre land: 11 300
Internt fordrevne: 8 400
Flyktninger i andre land: 4 200
Dette gjør Flyktninghjelpen: Bygger hus og leiligheter, rehabiliterer kollektivsentre, bygger og gjenoppbygger skoler og gjennomfører vannprosjekter. Implementerer et utdanningsprosjekt som lager lærebøker og underviser lærere i menneskerettighetsopplæring i grunnskolen. I løpet av 2007 faser Flyktninghjelpen ut sine aktiviteter i Armenia, kun en generell overvåking av flyktningsituasjonen vil bli gjennomført fra Tbilisi.

Aserbajdsjan

Hovedstad: Baku
Innbyggere: 7,9 millioner
Flyktninger fra andre land: 3 300
Internt fordrevne: 578 545 – 686 586
Flyktninger i andre land: 13 000
Dette gjør Flyktninghjelpen: Renoverer kollektive sentre for internt fordrevne. Bygger hus. Gir internt fordrevne, hjemvendte og flyktninger rådgivning og juridisk hjelp for blant annet å få tak i personlige dokumenter, stadfeste eiendoms- og pensjonsrettigheter og få tilgang til offentlige tjenester. Trener og underviser 2000 ulike lokale representanter i beskyttelse av flyktninger og internt fordrevne. Hver måned distribuerer mat til 2300 tsjetsjenske flyktninger, og underviser 460 tsjetsjenske skolebarn. Kurser lærere om menneskerettigheter og HIV/AIDS. Hoveddelen av Flyktninghjelpens programmer i Aserbajdsjan vil bli faset ut i løpet av 2007.

Flyktninghjelpen viser vei

Georgiske Nana Chopliani underviser lærere og advokater, jobber med internt fordrevne barn og er skolepsykolog. I tillegg studerer hun jus ved Universitetet i Tbilisi.

– Da jeg begynte å undervise, la jeg merke til studentenes lukkede ansikter. Øynene deres var triste og fulle av spørsmål. De minte meg om meg selv før jeg begynte å jobbe for Flyktninghjelpen, forteller Nana.

FOTO: NINA BIRKELAND/FLYKTNINGHJELPEN

Hun forteller at Georgias internt fordrevne generelt har liten tillit til frivillige organisasjoner fordi de så ofte har skuffet dem.

– Første gangen jeg møtte representanter for Flyktninghjelpen hadde jeg neste ingen forventninger. Men organisasjonen er meget pålitelig og har fått meg til å forstå at jeg kan bidra til å forbedre situasjonen for oss internt fordrevne, sier Nana.

Møtet med fienden

Møtet med Flyktninghjelpen har også endret Nanas syn på abkhasierne, konflikten i området og hvordan denne kan løses. I den første undervisningstimen Flyktninghjelpen arrangerte for lærere, var det både georgiske og abkhasiske lærere tilstede.

– Ansiktet mitt var som en ugjenomtrentelig maske, og jeg tenkte at jeg får bare holde ut at de er her, innrømmer Nana.

Felles utfordringer

Senere innså hun at alle lærere deler de samme utfordringene og vanskelighetene, og dessuten har Flyktninghjelpens undervisning aldri politiske overtoner, derfor kunne alle delta-kerne være oppriktige og åpent utrykke sine meninger om pedagogiske utfordringer.

– Nå har vi et godt forhold til mange av våre abkhasiske kollegaer og jeg er overbevist om at konflikten bare kan løses gjennom fredelige midler, avslutter Nana.

Flyktninghjelpen sørger for informasjon, rådgivning og juridisk assistanse til en ung kvinne på flukt i DR Kongo.

FOTO: RICHARD SKRETTEBERG/FLYKTNINGHJELPEN

Engasjert talsmann

Talsmannsarbeid er en av Flyktninghjelpens pilarer. Det innebærer å drive politisk pådriverarbeid for å sikre rettighetene til mennesker på flukt.

I dette arbeidet henvender Flyktninghjelpen seg til lokale og nasjonale myndigheter, FN, andre hjelpeorganisasjoner, viktige donorer og regionale organisasjoner som for eksempel den Afrikanske Union og EU. Vi bruker våre erfaringer fra arbeid i felt og påpeker problemer når hjelpen ikke kommer fram til dem som trenger den eller flyktninger og internt fordrevne opplever overgrep uten at ansvarlige myndigheter gjør noe med dette.

For bedre å samle informasjon og drive effektivt pådriverarbeid, har Flyktninghjelpen det siste året satset på å utvikle et nettverk med politiske rådgivere i landprogrammene. Vi

rendyrker og profesjonaliserer talsmannsarbeidet i felt slik at Flyktninghjelpen i enda større grad kan sette flyktninger og internt fordrevnes rettigheter på den politiske dagsorden, både nasjonalt og internasjonalt. Det siste året har Flyktninghjelpen hatt et spesielt fokus på den dramatisk forverrede situasjonen i Darfur i Sudan, Uganda og Afghanistan. I Afghanistan ble Flyktninghjelpen valgt til å representere alle hjelpeorganisasjonene da de i november møtte toppdelegasjonen fra FNs sikkerhetsråd.

Flyktninghjelpen har i løpet av året deltatt på flere av de store FN-møtene. Først på UNHCRs Executive

Høsten 2006 reiste Flyktninghjelpen til Algerie og Vest-Sahara, til de saharawiske flyktningene som har bodd i leirer siden den marokkanske okkupasjonen av Vest-Sahara i 1975.

Committe og siden i FNs Generalforsamling. I forbindelse med UNHCRs Executive Committee deltok Flyktninghjelpen også på de såkalte årlige konsultasjoner i forkant. I forhold til UNHCR har fokusert naturlig nok vært på deres nye ansvar for internt fordrevne og på implementeringen av «cluster»-modellen. Flyktninghjelpen har her bidratt med sine erfaringer fra felt og formidlet dette til flere aktører, både i UNHCR Executive Committee og i forbindelse med FNs Generalforsamling. I tillegg har Flyktninghjelpen engasjert seg i forbindelse med reformen av UNHCR som organisasjon.

Flyktninghjelpen markerte seg

Flyktninghjelpen er talsperson for rettighetene til mennesker på flukt og viderefører grunnleggende universelle verdier og norske humanitære tradisjoner.

Organisasjonens arbeid for et stadig økende antall internt fordrevne har vakt berettiget internasjonal oppmerksomhet.

Gjennom målbevisst satsing har Flyktninghjelpen lyktes å bli en anerkjent internasjonal humanitær aktør og medspiller for FN, særlig for Høykommissæren for flyktninger (UNHCR). Dette er med på å styrke vårt samarbeid med FN og andre internasjonale organisasjoner – som Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE).

Bedre beskyttelse av flyktninger, enten de har krysset landegrensener eller oppholder seg i eget land,

prioriteres også av den norske regjering. De humanitære organisasjonene kan – og skal – ha en annen rolle enn myndighetene. Om vi ikke alltid er helt enige i alle saker, opplever jeg at vi utfyller hverandre godt i vårt felles arbeid for å beskytte og hjelpe mennesker på flukt, å gi dem håp – og mot.

Flyktninghjelpens virksomhet er med på å gi Norge en tydelig profil på dette viktige humanitære området, og jeg ønsker å forsterke samarbeidet med Flyktninghjelpen i årene som kommer.

Gratulerer med 60 års virke for mennesker på flukt, for menneskers verdighet.

Jonas Gahr Støre
Utenriksminister

i den norske debatten om statenes bruk av UNHCRs anbefalinger. Flyktninghjelpen erkjenner at retningslinjene ikke er bindende for statene, men mener at retningslinjene i utgangspunktet skal følges, med mindre staten kan begrunne hvorfor den eventuelt velger å avvike fra dem. Mediene rettet her søkelyset på land som Afghanistan, Somalia og Irak.

Å fokusere på glemte og neglisjerte konflikter er en viktig del av Flyktninghjelpens talsmannsarbeid. I altfor stor grad styres den internasjonale innsatsen etter hvor nær og opptatt den vestlige verden er av den aktuelle konflikten. Dersom mediene neglisjerer en konflikt, får de sivile ofrene ofte mindre assistanse enn hva behovet tilsier. Høsten 2006 reiste Flyktninghjelpen til Algerie og Vest-Sahara, til de saharawiske flyktningene som har bodd i leirer siden den marokkanske okkupasjonen av Vest-Sahara i 1975. Flyktninghjelpens utspill i etterkant av besøket førte til store oppslag i mediene og

diskusjoner i det politiske miljø. UD har gått ut og frarådet ethvert økonomisk samkvem med Vest-Sahara. Raftoprisvinner Sidi Mohammed Daddach fra Vest-Sahara fikk sitt konfiskerte pass tilbake, etter at Flyktninghjelpen og 30 andre organisasjoner sendte brev til Marokkos regjering.

Flyktninghjelpen har også aktivt arbeidet for å fremme rettighetene til de bhutanske flyktningene i Nepal og ofrenes krav på sannhet, rettferdighet og kompensasjon i Colombia. Det har også vært viktig for Flyktninghjelpen å påpeke faren for regionalisering av konflikter der randstater, med konfliktpotensiale eller der en neglisjert konflikt allerede pågår, trekkes inn i pågående større konflikter. Ett eksempel på dette er faren for opptrapping av konfliktene i Tsjad og Den sentralafrikanske republikk på grunn av situasjonen i Darfur.

Uganda i EU-parlamentet

På initiativ fra Flyktninghjelpen ble det 5. oktober avholdt en høring i EU-parlamentet om den humanitære og politiske situasjonen i Nord-Uganda.

– Høringen var et viktig bidrag til å løfte den humanitære krisen opp på et høyt europeisk politisk nivå. Den neglisjerte konflikten i Nord-Uganda truer nå freden i hele regionen og det kreves en internasjonal innsats for å løse den humanitære krisen og sikre freden i området, sier generalsekretær Tomas C. Archer i Flyktninghjelpen.

Han var også en av innleiderne under høringen.

Flere EU-parlamentarikere ønsker at ledelsen i unionen nå må ta på seg et større ansvar for den humanitære og politiske situasjonen i Nord-Uganda.

Høringen i EU-parlamentet skjedde samtidig med lanseringen av en ny rapport om den humanitære og politiske situasjonen i Nord-Uganda. Rapporten, som er initiert av Flyktninghjelpen og utarbeidet av menneskerettsorganisasjonen Refugee Law Project i Kampala, konkluderer med at myndighetene i Uganda fortsetter å neglisjere den humanitære krisen nord i landet.

Flyktninghjelpen benyttet samtidig anledningen til å markere den offisielle åpningen av sitt Brusselkontor.

FOTO: ROALD HØVING/FLYKTNINGHJELPEN

Som initiativtaker og vertskap åpnet generalsekretær Tomas C. Archer i Flyktninghjelpen (til venstre) høringen i EU-parlamentet. Nærmere 150 inviterte deltok på høringen, som av mange ble betegnet som ett viktig skritt mot et større europeisk engasjement for å løse den politiske og humanitære krisen i Nord-Uganda.

FOTO: FLYKTINGHJELPEN

FNs høykommissær for flyktninger, António Guterres, og generalsekretær i Flyktninghjelpen, Tomas C. Archer, signerer avtalen om strategisk samarbeid.

Vest-Sahara:

Fem dager i hjemlandet

Muren er borte i Europa, men består i Vest-Sahara. Den sørger for at flertallet av saharawiene, den opprinnelige befolkningen i landet, er fysisk utestengt fra sitt eget hjemland.

Likevel fikk Lahssin Hussein, som bor i en flyktningleir i Algerie, besøke sine foreldre i okkupert område for første gang på tretti år.

Familier har vært atskilt av muren i årtier, men en besøksordning er kommet i gang gjennom FN. Flyktninger fra leirene i Algerie kan få besøke familien i okkupert område i fem dager. Men etterspørselen er enorm og tusenvis står på venteliste for å delta.

– Jeg ble overlykkelig da jeg fikk vite at det var min tur, sier femti år gamle Lahssin.

For Lahssin vil de fem aprildagene i 2006 være et tårevått minne for livet. Vi treffer henne i flyktningleieren Smara, en av fire leire som til sammen huser 165 000 saharawiske flyktninger midt ute i den algeriske ørkenen. Det har gått fem måneder siden hennes besøk i Laayoune, hovedstaden i Vest-Sahara der foreldrene bor.

– De fem dagene vi hadde til rådighet brukte vi til å gråte og klemme hverandre. Da vi tok farvel, visste jeg det var siste gang jeg så foreldrene mine i live og det var første og siste gang barna mine fikk se sine beste-foreldre.

Til tross for okkupasjon, grove brudd på menneskerettighetene i okkupert område og et FN som siden 1960 har krevd at befolkningen i Vest-Sahara selv skal få avgjøre landets status gjennom en folkeavstemning, har saharawiene vært en glemte flyktninggruppe.

FOTO: RICHARD SKRETTEBERG/FLYKTINGHJELPEN

– Mine foreldre er gamle, og jeg hadde mistet troen på at jeg noen gang skulle få se dem igjen. Alle de fem barna mine er født i flyktningleirene i Algerie og de hadde aldri sett sitt hjemland eller sine beste-foreldre, sier Lahssin.

Genève kontoret

Flyktninghjelpens Genève-kontor kan se tilbake på et aktivt og produktivt år.

Kontoret har engasjert seg sterkt i den humanitære reformprosessen og har styrket Flyktninghjelpens samarbeid med viktige partnere som FN's høykommissær for flyktninger (UNHCR), FN's kontor for koordinering av humanitære spørsmål (OCHA) og FN's representant for internt fordrevne. Flyktninghjelpens kontor i Genève medvirket i forhandlingene og utviklingen av et strategisk samarbeid mellom UNHCR og Flyktninghjelpen. Flyktninghjelpen er den første frivillige organisasjon som inngår en slik avtale med FN's høykommissær for flyktninger.

Flyktninghjelpens Genève-kontor har henvendt seg til myndighetene i land som har internt fordrevne og til donorer for å styrke deres vilje og evne til å beskytte denne sårbare gruppen. Flyktninghjelpen har fått stor støtte og anerkjennelse for dette arbeidet, spesielt fra donorlandene.

I 2006 har Flyktninghjelpens Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC), som er en del av Genève-kontoret, styrket sin posisjon som den beste kilden for informasjon om og analyse av situasjo-

nen for internt fordrevne over hele verden. Basert på sitt FN-mandat har IDMC overvåket og rapportert om situasjonen for omtrent 24 millioner internt fordrevne i mer enn 50 land hvor konflikter har drevet folk på flukt i eget land. Genève-kontoret har også jobbet som talsmann for å fremme varige løsninger for internt fordrevne i tråd med relevante internasjonale standarder som FN's retningslinjer for internt fordrevne. I 2006 bidro IDMC også til å forsterke det humanitære samfunnets kapasitet til å beskytte internt fordrevne gjennom å holde mer enn 20 kurs om temaet i 13 land. Genève-kontoret samarbeidet med og støttet lokale og nasjonale initiativ i det sivile samfunnet som dekker ulike områder av Flyktninghjelpens mandat. I tillegg etablerte kontoret i Genève et nasjonalt nettverk av frivillige organisasjoner som jobber med forholdene for internt fordrevne.

Genève-kontoret har både gjennom IDMC og sitt andre arbeid bidratt til Flyktninghjelpens overordnede mål om å forbedre den nasjonale og overnasjonale kapasiteten til å beskytte og hjelpe millioner av mennesker i verden. Personer som har blitt drevet på flukt, enten de har krysset en grense eller er fordrevet i sitt eget land.

ILL. COX

60 år for mennesker på flukt

Våren 1946 blir Flyktninghjelpen etablert under navnet Europahjelpen for å hjelpe flyktninger i Europa etter 2. verdenskrig.

I 1953 tar Det norske Flyktningeråd over med to hovedoppgaver: Hjelp til flyktninger ute i verden og hjelp til flyktninger i Norge.

Da Sovjetunionen i 1956 brutalt slår ned opprøret i Ungarn, hjelper Det norske Flyktningeråd flyktningene. Utover 1950-tallet er flyktningproblemet i Europa i ferd med å løses, men nå drives mennesker på flukt i andre deler av verden. Det norske Flyktningeråd retter innsatsen mot Midtøsten, Asia og Afrika.

Under Verdens Flyktningår i 1959-1960 holdes innsamlingsaksjoner for å avvike flyktningleirene i Europa. I 1974 arrangeres den første TV-aksjonen «Flyktning 74».

Det norske Flyktningeråd har ansvar for mottak og integrering av flyktninger, men når flyktningstrømmen til vesten øker, sprenges kapasiteten. I 1982 overtar staten dette arbeidet, mens Det norske Flyktningeråd fokuserer på hjelpearbeid i utlandet og understreker rollen som uavhengig talsmann.

Det neste tiåret er preget av hjelp til flyktninger i Sørøst-Asia, men samtidig øker bevisstheten om at halvparten av verdens flyktninger befinner seg i Afrika.

På 90-tallet endrer den kalde krigens slutt det globale konfliktbildet. Flere væpnede konflikter innenfor et lands grenser og en strengere asylpolitikk i vesten fører til flere internflyktninger.

Det norske Flyktningeråd blir i økende grad en operativ organisasjon som yter effektiv hjelp der

behovet er størst. Utover 90-tallet er halvparten av aktiviteten knyttet til prosjekter på Balkan. I 1995 etableres INCOR-prosjektet som gir flyktninger og asylsøkere i Norge råd og informasjon om tilbakevending og retur. I Genève i 1999 åpner Internal Displacement Monitoring Centre, kontoret for overvåking og analyse av internt fordrevnes situasjon.

I 1997 skifter Det norske Flyktningeråd status fra paraplyorganisasjon for ikke-statlige organisasjoner til uavhengig, privat stiftelse, og navnet endres til Flyktningerådet. En ny navneendring kommer i 2005, da Flyktningerådet blir til Flyktninghjelpen.

Etter flodbølgekatastrofen i det Indiske Hav og jordskjelvet i Pakistan bistår Flyktninghjelpen dem som er rammet av naturkatastrofer.

Økt satsing på presse og web

Nye nettsider, ny avdelingsstruktur, og ny leder i løpet av noen hektiske høst måneder. En vår med flere store medieoppslag og utgivelse av Flyktningregnskapet for tredje gang. Slik oppsummerer kommunikasjonssjef Rolf Andreas Vestvik året i avdelingen han har ledet siden september.

– Lanseringen av Flyktninghjelpens nye nettsider 12. desember var en milepæl og et stort løft for hele organisasjonen, sier Vestvik.

Omleggingen innebærer blant annet at alle deler av organisasjonen nå har en kanal ut, noe som gjør at vi får frem hele spekteret av aktiviteter i Flyktninghjelpen. I tillegg åpner den nye plattformen for økt interaktivitet, slik at vi knytter tettere kontakt med publikum, som også får flere muligheter til å støtte arbeidet vårt. Sidene har nyheter og bakgrunnsinformasjon om verdens flyktningsituasjon; historier, bakgrunn og prosjektinfo om våre programland og kjerneaktiviteter. Landinformasjonen og statistikk fra Flyktningregnskapet er nå også tilgjengelig via vårt web-atlas. I tillegg er det mye tydeligere hvilke aktiviteter vi har i hvert enkelt land, inkludert Norge.

Etter at kommunikasjonsavdelingen skilte lag med markedsavdelingen i september, er det pressearbeid,

Flyktninghjelpens utenlandssjef, Jens Mjaugedal, i samtale med NRKs korrespondent Lars Sigurd Sunnanå i Somalia.

web, publikasjoner og lobbyarbeid som er arbeidsområdene til den nye avdelingen.

– I tillegg samarbeider vi med markedsavdelingen om pressearbeid rundt arrangementer og kampanjer i regi av Flyktninghjelpen, forklarer Vestvik.

– Vi jobber for økt synlighet i media, og målet er at de fleste presseoppslag skal ha et klart flyktningfokus, og i størst mulig grad dreie seg om arbeidet som gjøres i Flyktninghjelpens programland.

– Målet er å nå flest mulig ved bevisst satsning på store, riksdekkende medier, sier Vestvik.

Hvis vi sammenligner antall saker i november 2005 med samme måned i år, ser vi at vi hadde 81 presseklipp med potensielt 18,4 mill mottakere i 2005, og tilsvarende måned i 2006 var antall presseklipp 161, med potensielt 27,5 millioner mottakere. Særlig var TV-dekningen bedre i november 2006, samtidig som vi ser generelt bedre spredning på ulike medietyper, med flere saker i radio og nettmedier, sier Vestvik.

Satsningen på pressesiden har særlig vært rettet mot Darfur, noe som har gitt medieoppslag året gjennom. I tillegg har vi hatt flere kronikker på trykk, både i Norge og i store internasjonale aviser. Vi har også bevisst hatt Darfur som tema for en fotoutstilling i sommer, og på Flyktningdagen i juni; begivenheter som mediene også har dekket.

– I høst har avdelingen også satset mer på utspill mot internasjonal presse, særlig i forbindelse med en høring i EU-parlamentet i Brussel og i forhold til situasjonen i Darfur, tilføyer Vestvik.

Feltreiser er svært viktig for å få formidlet virkeligheten i våre programland, og i løpet av året har vi blant annet hatt besøk av journalister på våre prosjekter i Pakistan, Sudan, Afghanistan og på en reise i Irak, der vi ikke driver tradisjonelle prosjekter, men ser på returforholdene.

Utgivelsen av Flyktningregnskapet er et av de største og tyngste løftene på vårparten, og lanseringen på Flyktningdagen er i ferd med å bli en tradisjon. I tillegg har avdelingen

20 juni, Verdens Flyktningdag, lanserte Flyktninghjelpen Flyktningregnskapet, et oppdatert oppslagsverk om flyktninger og internt fordrevne over hele verden. Fra vår stand på Rådhusplassen i Oslo fikk publikum informasjon om Flyktninghjelpens virksomhet.

også i år hatt ansvar for flere publikasjoner, som Årsmeldingen, og informasjonsbrosjyrer om ulike aktiviteter i organisasjonen.

Nytt av året er også fag- og lunsjseminarer for journalister, der pressen får møte landdirektører og andre medarbeidere fra Flyktninghjelpens programland når de er på norgesbesøk. Temaer har blant annet vært forverring av forholdene i Darfur og situasjonen i Afghanistan og Uganda.

Det er viktig at alle ansatte er bevisste på medias betydning, og i løpet av 2006 har medier og kommunikasjon også blitt tema under innføringskurset for alle på hovedkontoret og de internasjonalt ansatte i organisasjonen. Vi satser videre på å sette sammen en egen håndbok i mediearbeid som skal være tilgjengelig for alle ansatte.

Opplæring av lokalt ansatte i Uganda.

FOTO: MARIT MEHLUMFLYKTNINGHJELPEN

Strømlinjeformer Flyktninghjelpen

Kompetansenheten har i år jobbet med kursopplegg, evaluering av organisasjonen, nytt dokumentsystem og nye nettløsninger.

Et felles innføringskurs, som skal sikre at alle ansatte har en felles forståelse av Flyktninghjelpens formål, historie og arbeidsområder, er nå videreutviklet av kompetansenheten. I praksis er kurset obligatorisk for alle nyansatte ved hovedkontoret og for internasjonalt ansatte i program. Målet er at også alle nasjonalt ansatte i alle land skal ha jevnlig tilbud om innføringskurs.

Felles opplæringskalender

Kompetansenheten setter jevnlig opp en oversiktskalender over læringstilbud i hele organisasjonen, og sender denne ut til alle landkontor og avdelinger. Flere eksterne kurstilbud om menneskerettigheter, internasjonal bistand, ledelse og planlegging er testet for ansatte. I samarbeid med andre avdelinger er det laget opplegg for intern opplæring i avdelingene. Enheten har også bistått i planlegging av globale fagseminar og planleggingsseminarer for hovedkontoret.

Evalueringsarbeid

Kompetansenheten har ansvaret for at Flyktninghjelpens evalueringspolicy følges opp. Sju større og mindre evalueringer er gjort, og enheten har ledet arbeidet med en plan for å følge opp

den store tsunami-evalueringen fra 2005. Dette arbeidet ble presentert for styret i mai. UD og NORAD har i 2006 gått gjennom Flyktninghjelpens evne til å levere i forhold til målsetningene. Rapporten bekreftet at tiltakene som er satt i verk for å styrke organisasjonens interne prosesser er relevante og nødvendige. Kompetansenheten har deltatt i arbeidet på vegne av Flyktninghjelpen.

Nytt dokumentsystem

Ved Flyktninghjelpens hovedkontor er all lagring av dokumenter i løpet av høsten 2006 overført til databasesystemet 80-20 Document manager. Dette har gjort sammenstilling av dokumenter på tvers av land og prosjekter, arbeidsdeling og dokumentsøk veldig enkelt.

Satser på nettløsninger

Flyktninghjelpens nye internettsteder var en milepæl. Kompetansenheten har ledet prosessen med innkjøp av ny publiseringsløsning, utvikling av ny og moderne design, en gjennomtenkt vektning av innholdet, og organiseringen av innholdsproduksjonen. Kompetansenheten har også ledet arbeidet med utviklingen av intranett.

Alltid beredt

Flyktningshjelpens beredskapsstyrker omfatter 600 kvinner og menn som på 72 timers varsel kan rykke ut til nødhjelpsarbeid over hele verden.

De består av mekanikere, lærere, jurister, bedriftsledere, teleteknikere og andre spesialister som ønsker å gjøre en innsats i et annet land.

Beredskapsstyrkene skaffet raskt personell til FN i forbindelse med den dramatiske utviklingen i Midtøsten sommeren 2006. 10 personer ble sendt til oppdrag i de palestinske områdene under eskaleringen av den humanitære krisen og i tillegg var 12 personer hurtig på plass i Libanon og Syria under krigen i Libanon.

I 2006 ble PROCAP-prosjektet etablert som et inter-agencyprosjekt for FN. Prosjektet skal bidra til å styrke FNs beskyttelsesberedskap. Flyktningshjelpen rekrutterer, ansetter og administrerer PROCAP-styrken. Prosjektet har ført med seg lignende samarbeidsoppdrag med FN i 2007, blant annet innenfor arbeid med likestilling og mekling. I tillegg har avdelingen laget en fire års utviklingsplan for arbeidet med Flyktningshjelpens beredskapsstyrker.

Flyktningshjelpen har fire beredskapsstyrker: NORSTAFF, NORAFRIC, NORMIDEAST og NORDEM, sistnevnte i samarbeid med Senter for Menneskerettigheter.

- **NORSTAFF** er en beredskapsstyrke med rundt 400 kvinner og menn med ulik yrkesbakgrunn. Styrken benyttes mest til FN-oppdrag, men medlemmene sendes også på spesialoppdrag for andre organisasjoner.

- **NORAFRIC** består av 54 afrikanske medlemmer fra ulike yrkeskategorier. Styrken blir benyttet til samme type oppdrag som NORSTAFF-styrken.

- **NORMIDEAST** ble opprettet i 2005 for å utvide rekrutteringsområdet til humanitære operasjoner. Styrken gir FN tilgang til kvalifisert personell fra Midtøsten og omkringliggende land. De 37 medlemmene har kunnskaper både om regionen, språk og religion.

- **NORDEM** har over 200 medlemmer og dekker arbeidsområder som valgobservasjon, menneskerettighetsobservasjon, rådgivning vedrørende valg, etterforskning av grove menneskerettighetsbrudd, utvikling av demokratiske institusjoner og demokratiseringsarbeid generelt.

>> NORSTAFF
– Frister til gjentakelse!

Ingelin Ladsten fra Florø/Oslo kom tilbake fra NORSTAFF-oppdrag for FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR) i Burundi like før jul. Og hun reiser gjerne ut igjen på andre oppdrag.

– Jeg har lært veldig mye av jobben i Burundi, men har fortsatt lyst til å lære mye mer, sier hun.

Jobben som Field/Protection Officer for UNHCR i Burundi omfattet blant annet arbeid i leirer for rwandiske asylsøkere.

– Når asylsøkere fikk avslag eller trakk søknadene sine, var en av mine oppgaver å sørge for at de kunne returnere til hjemlandet under verdige forhold. På det travleste gikk det to–tre returkonvoier over grensen hver uke, og det stilte store krav til logistikk og praktisk tilrettelegging. I tillegg måtte vi passe på at syke og gamle fikk nødvendig assistanse, og at barn ikke ble sendt tilbake før vi hadde funnet frem til omsorgspersoner som ville ta dem godt imot når de kom frem, forklarer Ingelin.

En annen viktig oppgave var å sørge for informasjon til burundiske flyktninger i Rwanda og Tanzania om forholdene i hjemlandet, sånn

at de fikk et best mulig grunnlag for å vurdere om de ville vende tilbake til hjemlandet.

Ingelin jobber vanligvis i Utlendingsnemnda, med ansvar for asylsaker fra blant annet Rwanda og Burundi. Da hun søkte seg til beredskapsstyrken hadde hun lite erfaring med feltarbeid.

– Mens jeg tok hovedfag i fransk, med tema afrikansk litteratur, var jeg en måned i Elfenbenskysten, og siden har jeg hatt lyst til å komme tilbake til Afrika og jobbe. Denne gangen varte oppdraget i seks måneder, og det ble en lærerik periode.

– Samarbeid i internasjonalt miljø er krevende, men lærerikt, og jeg har møtt mange ulike arbeidskulturer. Jeg merket spesielt at vi Nord-europeere har en mer direkte kommunikasjon enn de har mange andre steder. Noen ganger må man finne helt nye arbeidsstrategier og samarbeidsformer, forteller Ingelin.

>> NORMIDEAST

Finner kreative løsninger

– Min jobb er kort fortalt å sørge for at maten kommer uhindret frem til de rundt 300 000 mottakerne i Katanga-provinsen i Den Demokratiske Republikken Kongo, forteller Jamal Shafagoj fra Jordan. Som NORMIDEAST-medlem er han nå på oppdrag som logistiker for Verdens matvareprogram (WFP).

– Nå jobber jeg i Lubumbashi, hovedstaden i Katangaprovisen, der WFP gjennomfører sin største operasjon i landet. Provinsen har rundt 4,1 millioner innbyggere, og rundt 300 000 av dem er internt fordrevne eller hjemvendte flyktninger som trenger akutt humanitær hjelp.

En nødhjelpsoperasjon krever rask og velfungerende logistikk på mange plan, og logistikkbegrepet i humanitære operasjoner omfatter alt fra lagerdrift, innkjøp og kontroll-

systemer til koordinering av transportoperasjoner i luft og på land. Som logistiker i WFP er Jamal nå ansvarlig for all logistikk i Katanga-provinsen, og to underkontorer. Hovedansvaret er å sørge for at maten kommer frem fra hovedmottaket til de som trenger den.

– Det viktigste for oss nå er å dekke de akutte behovene til flere tusen internt fordrevne, hjemvendte flyktninger og den sårbare lokalbefolkningen, sier Jamal. Rundt 300 000 mennesker i området er avhengige av humanitær hjelp.

– Oppdraget har vært lærerikt både faglig og personlig, forteller Jamal.

– Jeg har vent meg til å jobbe i uvante omgivelser, med store logistiske utfordringer. I tillegg har jeg lært å skape kreative løsninger, som for eksempel å fylle et eget tog med mat, noe som gjorde transporten svært effektiv. Vi fikk ut mer mat til flere mennesker, og i tillegg gjorde det at vi kunne kutte trans-

portkostnadene, forklarer Jamal.

Ved å delta i koordineringsgruppen for logistikk har Jamal også fått bedre innsyn i hele den internasjonale hjelpeoperasjonen i Katanga, og de logistiske utfordringene alle humanitære organisasjoner har i arbeidet i provinsen.

Da Jamal søkte seg inn i beredskapsstyrkene var han svært motivert for å jobbe humanitært og bidra til å endre verden, og før han dro ut på oppdrag for NORMIDEAST forberedte han seg grundig.

– Jeg visste at den humanitære situasjonen i DRKongo er en av de verste krisene i verden i dag, sier Jamal Shafagoj.

>> NORAFRIC

På oppdrag for FN

– Jeg håper at jeg kan bidra til å bedre forholdene for de fattige og de som sultet i kriseområder, forteller Sam Okudi fra Uganda. For tiden er han på NORAFRIC-oppdrag under Verdens matvareprogram (WFP), i Monrovia i Liberia.

– Jeg jobber med Telekommunikasjon og har ansvar for installasjon, drift, vedlikehold og betjening av både samband og IT-utstyr. I tillegg reparerer jeg radio- og kommunikasjonsutstyr når det trengs, forklarer Sam. Dette utstyret er viktig for feltarbeidet på mange måter; det kan være et verktøy for personellikker-

het og brukes i operasjoner og implementering av programmer.

– Hvis man skal være medlem av en beredskapsstyrke må man kunne tilpasse seg miljøforandringer, og lære å takle ulike omgivelser, svarer Sam på spørsmålet om hans viktigste erfaringer som sekondert. Som mange andre medlemmer av beredskaps-

styrkene, har også Sam vært på lignende oppdrag før.

– Jeg er alltid forberedt på å dra på kort varsel, og setter pris på å jobbe i felt, sier han og tilføyer at han har hatt tilsvarende oppdrag de siste fire årene, og det begynner å bli en del av hverdagen hans å være del av en beredskapsstyrke.

Sam Okudi installerer teknisk utstyr som er nødvendig for FNs arbeid i felt.

Et helhetlig flyktning- perspektiv

Flyktninghjelpen har lang erfaring med mennesker på flukt i ulike deler av verden. Gjennom aktivitetene i Norge kommer kunnskapen både asylsøkere, flyktninger og de som møter dem i sitt arbeid til gode.

Flyktninghjelpen har siden 1995 gitt informasjon og rådgivning om retur og tilbakevending til asylsøkere og flyktninger gjennom INCOR-prosjektet (Information and Counselling on Return and Repatriation).

Retur til Afghanistan

I 2006 har mye av arbeidet vært konsentrert om retur til Afghanistan på grunn av trepartsavtalen mellom Norge, Afghanistan og FNs høykommissær for flyktninger. Flyktninghjelpen gir informasjon og juridisk rådgivning om retur til afghanere.

INCORs medarbeidere har formidlet informasjon om forholdene i Afghanistan med fokus på bolig, arbeid, skole, helse og sikkerhet. For å styrke lokalkunnskapen har ansatte fra Flyktninghjelpens prosjekter i Afghanistan jobbet i Norge i lengre tid, og INCORs medarbeidere har besøkt Afghanistan. I saker der behovet for beskyttelse kan ha endret seg, har Flyktninghjelpen gitt råd til asylsøkeren om vedkommende bør be myndighetene ta saken opp på nytt.

Selv om det i 2006 dreide seg mye om retur til Afghanistan, har INCOR hatt en bred målgruppe av asylsøkere og flyktninger fra ulike nasjoner. De fleste henvendelsene har kommet fra irakere og somaliere, som er de største gruppene asylsøkere i Norge. For å få mer kunnskap om hvordan det går med asylsøkere og flyktninger som vender tilbake, besøkte INCOR også Nord-Irak i 2006.

Hjemlandsfokus

Flyktninghjelpen jobber også med hjemlandsfokus for enslige mindreårige asylsøkere (EMA). I 2006 av-

sluttet Flyktninghjelpen et treårig utviklingsprosjekt med rapporten «Arbeid med enslige mindreårige i et tilbakevendingsperspektiv». Gjennom kunnskap og holdningsbygging skal utviklingsprosjektet avklare om familieforening i hjemlandet kan være et alternativ til opphold i Norge. Flyktninghjelpen erfarer at hjemlandsfokus betyr mye for barn og unges identitet og trivsel, selv om det er uavklart om barnet skal bli i Norge.

Kompetanseutvikling

I 2006 har Norgesavdelingens kompetansesenter utvidet tilbudet om kurs, opplæring og veiledning for ansatte på asylmottak og folk i lokalsamfunnet som møter flyktninger og asylsøkere. Tilbudet omfatter også foredrag fra felt, og hospitering i felt.

Kompetansesenteret har holdt fire kursrekker på tre dager for kommunalt ansatte som møter flyktninger

Miljøarbeider Tuva Wathne underviser beboerne på Sunndal asylmottak.

og asylsøkere. Kursene tar opp tema som verdens flyktningssituasjon, flyktnings rettigheter, mestringstrategier og muligheten for tilbakevending og retur. Kursdeltakerne har kommet fra den kommunale flyktningstjenesten, sosial- og helsetjenesten, barnehager og barnevern.

Ansatte i asylmottak har ofte behov for mer kunnskap om bakgrunnen til asylsøkere og flyktninger som kommer til Norge, og om retur og tilbakevending. Ni asylmottak har deltatt på Flyktninghjelpens vei-

ledningstjeneste i 2006. Ordningen omfatter fire samlinger i løpet av et år og er for alle ansatte ved mottak. Tema er blant annet landkunnskap fra utvalgte land i krise og samtalemetodikk.

Flyktninghjelpen mener et helhetlig flyktningperspektiv er en viktig forutsetning for å lykkes med bosettings- og integreringsarbeidet i Norge. Det innebærer å bygge bro mellom fortid, nåtid og fremtid, og erkjenne at flukten innvirker på menneskers liv og evne til å fungere

Valgte retur til Afghanistan

Etter tre år i usikkerhet i Norge bestemte Nazar Nael seg for å returnere til Afghanistan. Der har han skapt sin egen arbeidsplass.

I 2003 kom Nazar Nael alene til Norge. Da han i mai 2006 fikk endelig avslag på asylsøknaden valgte han å returnere med assistanse fra International Organisation for Migration (IOM).

Etablerte egen arbeidsplass

Før han reiste hjem fikk Nael informasjon om støtten han har rett til ifølge trepartsavtalen om retur mellom Norge, Afghanistan og FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). IOM gir økonomisk

FOTO: FLYKTNINGHJELPEN

hjelp til å etablere egen arbeidsplass, og Nael startet butikk i Kabul. I dag kan han vise til gode resultater. – Den lille bedriften min holder meg opptatt. Jeg bygde butikken av det rimeligste materialet jeg kunne finne, som IOM betalte for.

Før jul i 2005 var jeg i Pakistan for å møte ofre for jordskjelvkatastrofen i fjellområdene mot Kashmir. Å komme fra trygge Norge og møte mennesker som har mistet alt, for så å dra tilbake igjen, er en mentalt krevende reise. Da vi dro derfra, var det godt å tenke på at ofrene for katastrofen ikke var igjen alene. Flyktninghjelpen var der, på samme måte som Flyktninghjelpen har vært der for mennesker i krise og krig i 60 år. Med høy faglig kompetanse og et viktig mandat har Flyktninghjelpen både en stolt historie og viktige oppgaver som venter. Lykke til.

Hilsen Jens Stoltenberg, Statsminister

– enten vedkommende er i Norge eller i hjemlandet en gang i fremtiden. Flyktninghjelpen formidler erfaringer fra det internasjonale arbeidet med mennesker på flukt slik at den kan brukes i mottaks- og integreringsarbeid i Norge.

Informatørkorpset

Informatørkorpset gir organisasjoner, foreninger, skoler, bedrifter og andre interesserte innblikk i verdens flyktningssituasjon og internasjonale organisasjoners arbeid. Flyktninghjelpen har nå rundt 50 informatører som er medlemmer av beredskapsstyrkene eller har jobbet i felt for Flyktninghjelpen. Informatørene har deltatt på innføringskurs og har hatt over 50 oppdrag over hele landet, hvor de tilbyr erfaringsbaserte foredrag fra felt.

Hospitantordningen

Flyktninghjelpens hospitantordning for samarbeidspartnere i asylmottak og statlig forvaltning har kommet i gang igjen i løpet av 2006. Hospitantene tilbringer to-tre uker i et av Flyktninghjelpens programland, og først ut var tre mottaksledere som reiste til Liberia i november. Målet er å bygge bro mellom den internasjonale innsatsen for mennesker på flukt og arbeidet med flyktninger i Norge.

FOTO: HAMID DARWESH/FLYKTNINGHJELPEN

En INCOR medarbeider i samtale med en beboer på Lier ventemottak.

Høye levekostnader

– Vann, brensel, mat og husleie er veldig dyrt, sier Nael, som bekymrer seg over de høye levekostnadene i Kabul. Han leier et hus sammen med onkelen, det eneste familiemedlemmet i Afghanistan som fortsatt er i live.

– Jeg vil gjerne ha hus, kone og barn, men den økonomiske situasjonen er vanskelig. Hvis jeg vil gifte meg her i Afghanistan vil folk tenke at siden jeg kommer fra Europa er jeg rik og dermed vil de øke prisen på bryllupet.

Sikkerhet

Den store utfordringen for folk i Afghanistan er likevel sikkerhet.

– Med én gang det blir mørkt skynder alle seg hjem. Folk er redde for kriminelle og for å bli rammet av vold. Mangel på lov og orden og korrupte offentlige ansatte er et problem, sier Nael, som trass i utfordringene i Afghanistan råder andre til å reise hjem fremfor å leve år etter år i usikkerhet på asylmottak.

ALLE FOTO: USA RYENGMØRRES SPEIDERFORBUND

Stor stemning på Youngstorget under Idolkonserten som innledet Speideraksjonen til støtte for internt fordrevne i Nord-Uganda.

Flere penger – mer hjelp

Flyktningshjelpen skal yte rask og effektiv hjelp til mennesker på flukt – uavhengig av hvem de er eller hvor de befinner seg. Vi er avhengige av et bredt spekter av donorer og givere for å klare det.

For å opprettholde økonomisk uavhengighet arbeider Flyktningshjelpen mot en størst mulig spredning i inntektsgrunnlaget, både når det gjelder antall og type donorer, og inntektskilder generelt. Samarbeid med internasjonale og nasjonale partnere har derfor vært viktig satsingsområder i 2006.

Norske partnere

Det norske utenriksdepartementet og NORAD er Flyktningshjelpens største donorer og strategiske samarbeidspartnere i de fleste land organisasjonen opererer i.

Internasjonale partnere

Flyktningshjelpen fortsatte i 2006 å utvide sin internasjonale donorbase. Samarbeidet med EU og deres humanitære organisasjon ECHO

ble utvidet, og Flyktningshjelpen opprettholder dermed sin stilling som ECHOs største norske partner. Organisasjonen mottok også støtte fra EU-kommisjonen. Samarbeidsavtalen med Swedish International Development Co-operation Agency (SIDA) ble også utvidet i 2006. Videre konsoliderte Flyktningshjelpen sitt partnerskap med Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC), det nederlandske fondet Stichting Vluchteling (SV), samt det britiske Department for International Development (DFID) og Danish International Development Agency (DANIDA). Flyktningshjelpen mottok også for første gang økonomisk bidrag fra den amerikanske stiftelsen Tides Foundation.

Flyktningshjelpen har et nært samarbeid med en rekke FN-organisatio-

ner. I 2006 inngikk Flyktningshjelpen, som første internasjonale frivillige organisasjon, et strategisk partnerskap med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). Det forsterker samarbeidet og relasjonen mellom FN og Flyktningshjelpen. I tillegg til UNHCR har Flyktningshjelpen i 2006 hatt flere samarbeidsavtaler med Verdens Matvareprogram (WFP), FNs hjelpeorganisasjon for barn (UNICEF), FNs organisasjon for utdanning, vitenskap og kultur (UNESCO), den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM) og FNs utviklingsprogram (UNDP).

Flyktningshjelpens IDMC-prosjekt i Genève mottok i 2006 i tillegg støtte fra USAs direktorat for internasjonal utvikling (USAID), the Department of Foreign Affairs and International Trade, Canada og det nederlandske utenriksdepartementet.

Nye muligheter i Norge

Samarbeidet med organisasjoner og bedrifter gir Flyktningshjelpen viktige

økonomiske og faglige bidrag. Spesielt har samarbeidet med Statoil blitt forsterket i løpet av året. I tillegg til støtten i Aserbajdsjan, Georgia og Angola var Statoils hjelp til ofrene for jordskjelvkatastrofen i Pakistan vesentlig for Flyktningshjelpens innsats.

Flyktningshjelpen har prioritert utvikling og vedlikehold av organisasjonsnettverk. Organisasjoner som Norges Speiderforbund og Utdanningsforbundet er sentrale samarbeidspartnere. I humanitære krisesituasjoner er de i stand til å mobilisere sine medlemmer på kort varsel, slik Utdanningsforbundet gjorde etter sommerens krigshandlinger i Libanon. Norges Speiderforbund klarte nok en gang å mobilisere tusenvis av sine medlemmer under årets innsamlingsaksjon, som hadde den humanitære krisen i Nord-Uganda som tema. Norges Idrettsforbund er en ny tilvekst i vårt nettverk. Gjennom et konkret samarbeid i Liberia integrerer vi idrett i våre ut-

danningsprosjekter for barn og unge i det borgerkrigsherjede landet. Jusstudentenes humanitære aksjon i august hadde også fokus på Liberia og våre rettshjelpsprosjekter der. Aksjonen gav et solid bidrag til dette arbeidet.

Økt kjennskap gir økte inntekter

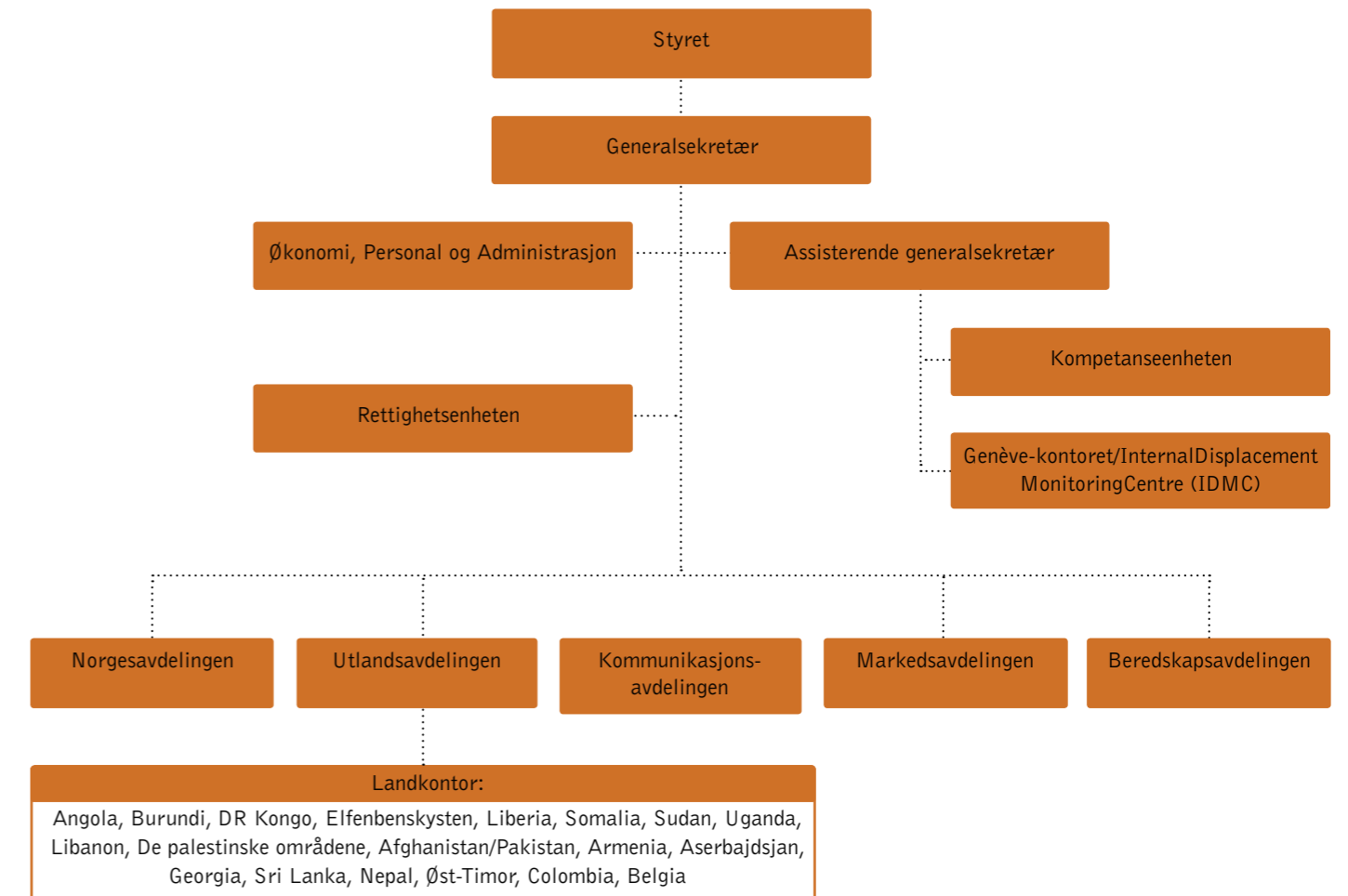
Gjennom produktutvikling og nye kanaler har vi nådd mange nye private givere det siste året. Flyktningshjelpen lanserte i november sin julegavekatalog. Responsen har vært meget god og viser at viljen til å støtte opp om arbeidet vårt er stor. Utfordringen ligger hos oss: Vi skal bli enda flinkere til å gi folk klare og konkrete handlingsalternativer. Utviklingen av vår nye nettportal, har gitt oss en helt ny markeds plass med store muligheter, også for Flyktningshjelpens populære reiselodd.

Å finne fram til nye markeds- og møteplasser har stått i fokus for arbeidet vårt. Det siste året har vi klart å gjøre oss synlige og kjente på

nye arenaer, samtidig som vi styrker vår posisjon på de gamle: Verdens Flyktningsdag 20. juni og Kronprinsparets Humanitære Aksjon. I tillegg samarbeidet vi med Verdens matvareprogram (WFP) og logistikkfirmaet TNT om den internasjonale kampanjen «Fight Hunger». Alle arrangementene bidro til å gjøre arbeidet vårt mer synlig. Når Flyktningshjelpens arbeid blir mer kjent, øker også folks vilje til å støtte mennesker på flukt.

Flyktningshjelpen har inntekter fra spilleautomater, men disse vil trolig opphøre i løpet av 2007. Målet er å erstatte disse midlene med andre inntektskilder som gir forutsigbarhet. De beste støttespillere i så måte er våre faste givere som velger den mest kostnadseffektive måte å støtte arbeidet vårt på. Deres bidrag er uvurderlige.

Organisasjonskart for 2006

I Uganda har Flyktningshjelpen satt i gang et prosjekt som gjør det mulig for internt fordrevne å produsere egen mat. Det gjør kvinnen og barnet mindre avhengige av mat-utdeling.

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

Flyktninghjelpen

Postboks 6758 St. Olavs plass, N-0130 OSLO
Sentralbord: +47 23 10 98 00
Faks: 23 10 98 01
Kontoradresse: Grensen 17, 4 etg.

E-post: nrc@nrc.no
Internett: www.flyktninghjelpen.no
ISBN: 978-82-7411-171-0
Org.nr.: 977 538 319